Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 314 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 15 aprilie 1955

Să sprijinim activ organizațiile de tineret

În școlile patriei noastre se întărește necontenit activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri, care aduc o însemnată contribuție la ridicarea simțului de răspundere al elevilor față de învățătură, la educarea lor în spiritul comunismului. Prin sarcinile sale, prin mijloacele pe care le folosește, activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri reprezintă o parte integrantă a muncii instructiv-educative, fiind legată în mod indisolubil de interesele școlii și familiei, de interesele tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri constituie ajutoarele cele mai apropiate ale pedagogilor, sprijinul lor cel mai însemnat în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, pentru educarea acestora în spiritul disciplinei conștiente.

Acordînd o mai mare atenție activității organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, ocupîndu-se mai temeinic de viața lor, numeroși pedagogi știu să folosească just marele ajutor pe care-l pot primi din partea acestor organizații. Astfel, colectivul didactic al școlii medii de fete nr. 8 din raionul Stalin al orașului București se preocupă cu grijă de îndrumarea organizațiilor de tineret din școală. Ca urmare, a crescut și contribuția acestora la bunul mers al activității instructiv-educative. De exemplu, datorită faptului că problema muncii politico-educative în organizațiile U.T.M. și în unitățile de pionieri a fost dezbătută adeseori în ședințele consiliului pedagogic, conținutul acestei munci s-a îmbunătățit, ceea ce a determinat ridicarea simțului de răspundere față de învățătură al utemiștelor și pionierelor. În planul școlii sînt formulate în mod precis sarcinile cadrelor didactice — în special ale diriginților — în ceea ce privește îndrumarea activității organizațiilor de tineret și de pionieri.

Tot mai numeroși sînt pedagogii din școlile noastre care ajută concret utemiștii și pionierii în desfășurarea adunărilor tematice, așa încît acestea să fie cît mai interesante. Cu ajutorul tovarășei profesoare Elena Habar, pionierele de la școala nr. 1 de fete din orașul Giurgiu organizează adunări deosebit de atractive. De exemplu, adunarea cu tema „Patria mea" a fost pregătită cu multă minuțiozitate. La propunerea profesoarei pionierele au confecționat un album cu diferite fotografii din țara noastră și un fotomontaj, au citit literatură beletristică etc. Adunarea a contribuit nu numai la consolidarea cunoștințelor însușite de pioniere cu privire la geografia și istoria patriei, ci și la educarea lor în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie.

Îndrumînd just activitatea extrașcolară a utemiștilor și pionierilor, numeroși pedagogi aduc un aport însemnat la educarea acestora în spiritul dragostei pentru muncă. De exemplu, sub îndrumarea pedagogilor, pionierii și utemiștii de la școala mixtă de 7 ani din comuna Cotul Văii, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța, au participat la îngrijirea și strîngerea recoltei, au strîns plante medicinale, au confecționat material didactic etc. În primăvara aceasta au sădit pomi în jurul școlii, au curățit pomii din comună de omizi.

Muncind în felul acesta, mulți pedagogi l-au ajutat pe utemiști și pionieri să fie exemplu la învățătură, la disciplină și în munca obștească pentru toți ceilalți elevi.

În unele locuri însă mai există încă multe neajunsuri în această privință. Într-o serie de școli și instituții educative munca organizațiilor de tineret nu este îndrumată, nu este valorificată din plin sau, mai mult chiar, este ignorată cu totul. De exemplu, directoarea casei de copii din orașul Sighișoara nu înțelege rolul organizației de pionieri în întărirea educației comuniste a copiilor, nu ajută cu nimic activitatea acesteia. La școala medie tehnică financiară din București, directorul înăbușă cu autoritatea sa inițiativa utemiștilor, nu-i lasă să gîndească singuri, nu îndrumă și nu ajută comitetul U.T.M., subapreciind activitatea acestuia.

Sînt unele școli în care profesorii și diriginții s-au obișnuit atît de mult să conducă activul U.T.M. al clasei, încît secretarii birourilor de clasă sau instructorii de pionieri nu au nici o răspundere, nici o inițiativă, ci devin simpli executanți pasivi ai diferitelor dispoziții.

Activitatea pionierilor și utemiștilor trebuie îndrumată de pedagogi în mod just și cu tact, așa încît să se determine dezvoltarea inițiativei și a spiritului de independență al copiilor și al tinerilor, spiritul lor de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor.

Cadrele didactice nu trebuie să uite că utemiștii, instructorii de pionieri au nevoie de ajutor pedagogic, trebuie sprijiniți și îndrumați în muncă. Succesul activității organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli nu depinde numai de alegerea unui comitet, ci mai ales de felul în care activează organizațiile lor de bază, unitățile și detașamentele. Munca sistematică dusă de director cu comitetul U.T.M. pe școală și de diriginte cu organizația U.T.M. pe clasă, precum și munca sistematică dusă de pedagogi cu unitățile și detașamentele de pionieri, ajutorul dat la timp de pedagogi în rezolvarea diferitelor probleme ale organizației de tineret fac să se îmbunătățească nu numai activitatea utemiștilor și a pionierilor, ci activitatea întregii școli, deoarece utemiștii și pionierii, care reprezintă partea cea mai avansată din clasă și din școală, vor trage după ei întregul colectiv de elevi. Sprijinindu-se pe pionieri și utemiști, pedagogul poate închega întreg colectivul clasei, poate forma o opinie generală a tuturor elevilor, care să determine atitudinea fermă față de învățătură și disciplină, să dezaprobe manifestările nejuste. Experiența pedagogică a învățătorului și profesorului, orizontul lui larg și priceperea lui trebuie să se îmbine cu energia și inițiativa utemiștilor, a instructorilor de pionieri, cu entuziasmul lor tineresc.

Folosind metodele și formele de activitate specifice organizațiilor U.T.M. și de pionieri, pedagogii trebuie să se ocupe de munca concretă, vie a acestora, să contribuie la organizarea unei activități atractive, potrivite specificului vîrstei și înclinărilor copiilor, așa încît aceasta să răspundă interesului lor arzător pentru fapte mari, îndrăznețe, eroice, pentru știință, tehnică, sport.

Fără discuție, pionierii și utemiștii trebuie să fie îndrumați de cei vîrstnici. În nici un caz însă îndrumarea nu trebuie înlocuită prin metode de comandă sau administrative.

Îndrumînd cu tact și pricepere activitatea organizațiilor U.T.M. și a unităților de pionieri, pedagogii trebuie să folosească din plin posibilitățile pe care le au acestea de a mobiliza elevii în lupta pentru cunoștințe profunde și trainice. Fără să înăbușe inițiativa lor, pedagogii au datoria să îndrume pe utemiști și pionieri, să organizeze ajutorul reciproc între elevi, să analizeze situația celor rămași în urmă la învățătură și să ia măsuri pentru sprijinirea lor, să organizeze adunări deschise la care să se discute problemele învățăturii și disciplinei.

Urmărind cu atenție viața utemiștilor și pionierilor, studiindu-le trăsăturile individuale și înclinațiile, pedagogii pot să le sugereze activități interesante, menite să contribuie la aprofundarea și lărgirea cunoștințelor lor. Este bine să se organizeze în acest scop convorbiri tematice, adunări tematice („Cum trebuie să fie un utemist", „Cum trebuie înțeleasă prietenia între fete și băieți", „Sinceritatea—o importantă trăsătură de caracter", „Cartea, prietena noastră", „Prețuiește timpul", „Chipul tînărului om în literatura sovietică" etc.) De asemenea, sînt foarte instructive conferințele despre noile descoperiri ale științei, recenziile, excursiile la întreprinderile industriale, la gospodăriile agricole colective și de stat, la stațiunile de mașini și tractoare, la muzee și expoziții etc.

Rolul îndrumător al pedagogilor trebuie să se facă de asemenea puternic simțit și în îndrumarea muncii politico-educative a organizațiilor de tineret din școli. Pedagogii trebuie să urmărească în permanență felul în care se desfășoară informațiile politice, ce conferințe și referate se organizează și cine le ține.

Informația politică nu trebuie să fie o enumerare rece a evenimentelor actuale, ci o expunere însuflețită și vie a unor fapte care să-i mobilizeze pe tineri, să-i îndemne la o muncă susținută, să aprindă în ei dorința de a fi participanți activi la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Pedagogii trebuie să vegheze, în același timp, ca munca extrașcolară să se organizeze în mod chibzuit, înlăturîndu-se acțiunile paralele, pentru a se evita supraîncărcarea cu sarcini a utemiștilor și pionierilor. Este inadmisibil ca tineretul nostru să-și petreacă o mare parte din timpul său liber în diferite ședințe, așa cum se mai întîmplă încă într-o serie de școli. Trebuie să fie mai puține ședințe, dar acestea să fie temeinic pregătite, variate și să se lase totodată pionierilor și utemiștilor timp pentru învățătură și activități obștești, pentru lectură și spectacole, pentru sport și plimbări.

Una din trăsăturile caracteristice ale omului societății socialiste este dragostea față de muncă, atitudinea față de ea ca față de prima necesitate a vieții. Pedagogii trebuie să ajute pe secretarii comitetelor U.T.M. și pe instructorii de pionieri ca aceștia să dezvolte îndeosebi la utemiști și pionieri dragostea față de principala lor muncă — învățătura, față de munca fizică, să-i încurajeze în însușirea deprinderilor practice.

Una din sarcinile principale și extrem de importante ale organizațiilor U.T.M. este conducerea organizațiilor de pionieri. Pedagogii au datoria să ajute organizațiile U.T.M. să planifice în mod just activitatea unităților de pionieri, să controleze îndeplinirea planurilor lor de muncă, să participe activ la activitatea organizațiilor de pionieri.

Prin întreaga lor muncă pedagogii trebuie să ridice prestigiul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, folosind ajutorul acestora în rezolvarea multiplelor probleme ale colectivelor de elevi.

Numai prin acțiuni bine organizate, vii și atractive, printr-o îndrumare concretă, permanentă de către pedagogi a organizațiilor U.T.M. și de pionieri, sub continua conducere și îndrumare a partidului, vom reuși să educăm tineretul patriei noastre în spiritul înaltei morale comuniste.

Se îmbunătățește predarea fizicii

La școala de 7 ani din orașul Sulina se acordă o deosebită atenție legării cunoștințelor teoretice de practică în predarea fizicii.

Această preocupare s-a oglindit atît în conținutul lecțiilor și al lucrărilor practice de laborator, cît și în legătura strînsă pe care școala noastră a căutat să o realizeze cu diferite întreprinderi. Astfel, au fost vizitate în mod organizat uzina de apă, uzina electrică, ateliere, cherhanaua și stațiunea meteorologică. La uzina de apă elevii au primit explicații interesante în legătură cu funcționarea pompelor, decantoarelor și filtrelor. La uzina electrică li s-a explicat cum se produce curentul electric și cum se transmite prin conductori la depărtări mari. La atelierul de turnătorie, tovarășul Martin Ion, turnător fruntaș, le-a vorbit elevilor despre inovațiile și metodele sale de muncă.

La stațiunea meteorologică, elevii au cercetat funcționarea barometrului, anemometrului, giruetei, pluviometrului și higrometrului, au învățat în mod practic cum se măsoară cantitatea de precipitații, direcția și tăria vîntului.

Aceste vizite au contribuit nu numai la lărgirea și consolidarea cunoștințelor elevilor, ci au stîrnit în rîndurile lor și un viu interes pentru confecționarea și minuirea diferitelor aparate. Cu ajutorul învățătorilor și al profesorilor, elevii au confecționat o giruetă, un aparat pentru electroliza apei, pendulul Maxvell, scripetele mobil și fix, o nivelă cu bulă de aer, un electromotor etc.

Rezultatele acestei griji continue pentru realizarea unei strînse legături între teorie și practică se oglindesc din ce în ce mai mult în nivelul de cunoștințe al elevilor.

GRIGORE TUTUNARU
corespondent

În cinstea zilei de 1 Mai

Fruntași în muncă, fruntași la învățătură

Un mare număr de elevi ai școlii pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă Complexul C.F.R. Griviția Roșie întîmpină ziua de 1 Mai cu noi realizări. Astfel, în ultimele săptămîni frecvența la cursuri s-a îmbunătățit simțitor. De asemenea, s-au îmbunătățit rezultatele obținute de elevi la învățătură.

Elevi ca N. Teodorescu, normator tehnolog, și B. Căpidescu, laborantă, din clasa a VIII-a „A", C. Constantin, electrician, și I. Mușat, turnător, din clasa a VII-a „C", tehnicianul I. Zodie din clasa a X-a și mulți alții învață cu stăruință, căutînd să-și însușească cunoștințe temeinice. Ca urmare, ei obțin rezultate din ce în ce mai bune și la locul lor de muncă în uzină.

Propaganda agrotehnică în rîndul țăranilor muncitori

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din satul Boțești, raionul Huși, ajută pe colectiviștii de la gospodăria agricolă colectivă „23 August" și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să învețe și să aplice cele mai înaintate metode agrotehnice.

Astfel, în locurile vizibile din sat și în vitrina din fața școlii, sub titlurile „Cărți apărute în Editura agrosilvică de stat" și „Citește mai mult", sînt afișate liste de recomandări pentru popularizarea cărții printre săteni. Un colectiv de învățători și profesori a procurat prin cooperativa din sat și a difuzat, cu ajutorul elevilor, 242 de cărți și broșuri, printre care „Avantagiile acordate gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole în vederea sporirii producției agricole", „Metode noi de însămînțare a cerealelor", „Despre combaterea manei la vita de vie" etc. De asemenea, au fost difuzate gratuit 43 de broșuri tratînd despre arături și însămînțări, îngrijirea animalelor domestice etc.

I. BUZDUGAN
directorul școlii de 7 ani din comuna Boțești, raionul Huși

Pentru consolidarea cunoștințelor elevilor

De curînd, elevii școlii medii din Slobozia au participat la o excursie deosebit de interesantă, care a contribuit mult la consolidarea cunoștințelor de geografie și de istorie însușite la lecții.

Pentru buna reușită a acestei excursii s-a întocmit din timp un plan de acțiune. Itinerariul stabilit a fost: Slobozia — Sinaia — Predeal — Orașul Stalin și retur.

S-a luat din timp legătura cu școlile de pe parcurs, pentru asigurarea cazării în condiții cît mai bune. Cu ajutorul comitetului de părinți s-au asigurat alimentele necesare.

La excursie au participat peste 70 de elevi din clasele VIII—X. Pe întreg parcursul, elevii au fost antrenați în discuții despre cele văzute, și-au luat însemnări, au făcut fotografii în locurile pitorești.

La Sinaia, elevii au vizitat Muzeul Peleș. Ei s-au oprit apoi la Predeal, Valea Timișului și Orașul Stalin. În Orașul Stalin au vizitat Muzeul istoric al orașului. Piesele aflate în muzeu și prezentarea lor în mod sistematic de către personalul muzeului au contribuit mult la îmbogățirea cunoștințelor de istorie ale elevilor. Împărțiți în grupe conduse de cîte un profesor, elevii au vizitat de asemenea diferite instituții și întreprinderi ale orașului.

Se pregătesc pentru examene

Colectivul pedagogic al școlii medii nr. 5 din Capitală a început din timp acțiunea de pregătire a încheierii anului școlar. În planul de măsuri alcătuit în acest scop s-au stabilit datele pînă la care va fi parcursă întreaga materie de învățămînt prevăzută în programe. De asemenea, planul prevede organizarea unor lucrări de control pentru a se asigura o evidență precisă a cunoștințelor elevilor în vederea unei juste desfășurări a recapitulării.

Pentru ajutorarea elevilor rămase în urmă la învățătură s-au organizat consultații. S-a luat de asemenea măsura ca la lecțiile de recapitulare să se folosească cît mai larg materialul intuitiv — planșe, tablouri, diafilme, scheme, aparate etc.

Planurile calendaristice de recapitulare au și fost întocmite de către toți pedagogii.

Din inițiativa comitetului de instituție, cadrele didactice fruntașe vor ține în această perioadă lecții deschise, pentru a veni în ajutorul cadrelor tinere, cu mai puțină experiență.

Comitetul U.T.M. pe școală și instructoarea superioară de pionieri au discutat împreună cu conducerea școlii măsurile ce trebuie luate pentru mobilizarea tuturor elevilor la învățătură.

În cadrul unei ședințe plenare cu părinții, cadrele didactice le-au vorbit acestora despre importanța asigurării unui regim rațional al elevilor în vederea unei bune pregătiri pentru examene. Legătura cu părinții s-a intensificat. Îndeosebi, părinții elevilor rămase în urmă la învățătură sînt chemați săptămînal la școală, sau vizitați la domiciliu.

CORNELIA VASILIU

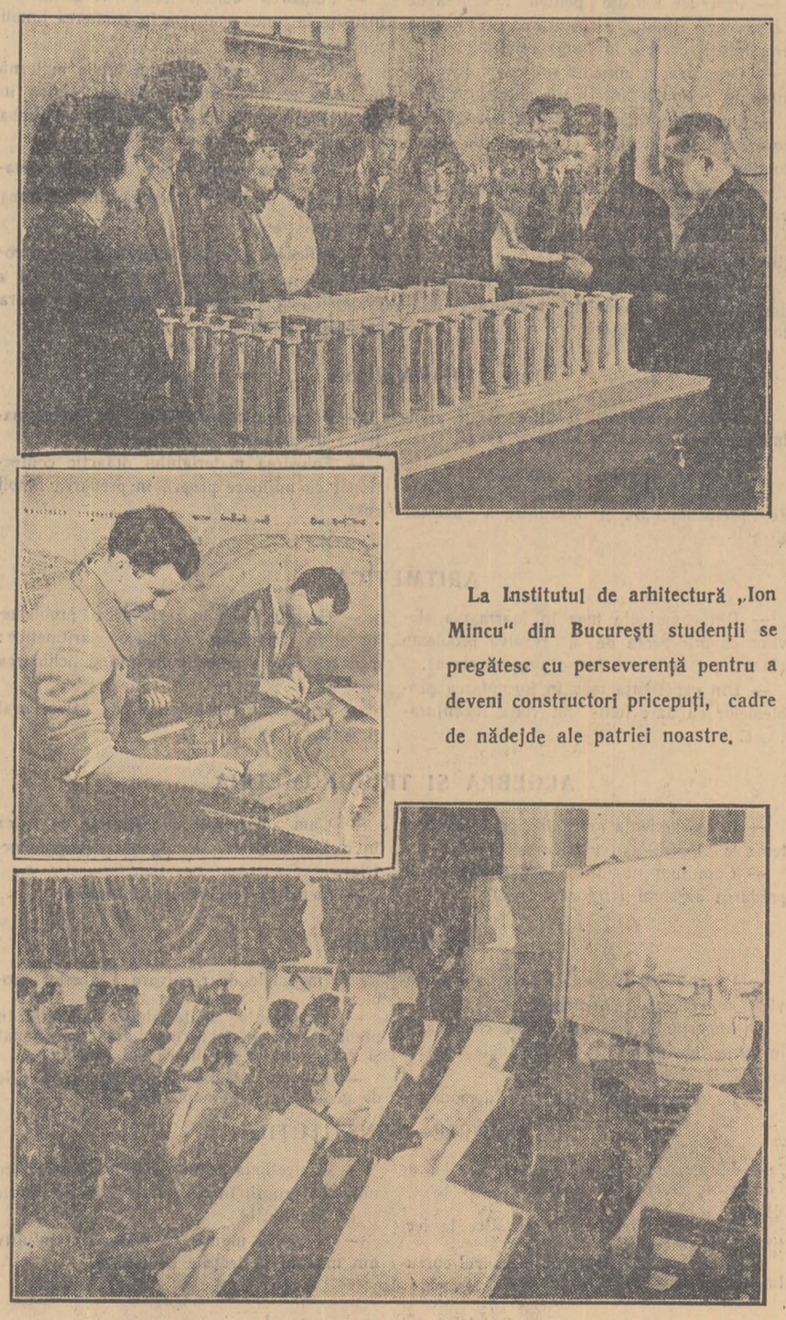

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu" din București studenții se pregătesc cu perseverență pentru a deveni constructori pricepuți, cadre de nădejde ale patriei noastre.

În memoria marelui Lenin

În toate orașele și satele patriei noastre au loc, în aceste zile, manifestări închinate memoriei genialului învățător al oamenilor muncii — Vladimir Ilici Lenin, de la a cărui naștere se împlinesc 85 de ani.

Cu prilejul acestei aniversări, studenții Institutului de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" din Capitală au convocat o întrunire a cercurilor științifice studențești. Aci se vor expune referatele: „Lenin despre educația comunistă a tinerei generații", „Lenin despre studierea economiei politice" și altele.

În clișeu: studenții care vor prezenta referatele, discutînd pe marginea lor.

La Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin"

În aceste zile din preajma celei de a 85-a aniversări a nașterii marelui învățător al omenirii progresiste, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic — Vladimir Ilici Lenin, oamenii muncii vizitează în număr tot mai mare Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" din Capitală.

În fiecare zi, muzeul este vizitat de sute de oameni ai muncii din fabrici și uzine, din instituții și din institutele de învățămînt superior de partid și de stat, activiști de partid din Capitală și regiune, elevi ai școlilor medii și profesionale, numeroși cetățeni.

La muzeu se pot viziona filme legate de viața și opera lui V. I. Lenin și se poate asculta imprimată pe discuri vocea genialului conducător al proletariatului. Multe filme vor fi vizionate pe baza cererilor făcute de întreprinderi și instituții.

Mii de oameni ai muncii din regiunile Ploești, Constanța, Stalin, muncitori, intelectuali, țărani muncitori, studenți, militari și-au anunțat vizita la muzeu. De asemenea, a fost organizată în această săptămînă vizitarea Muzeului „V. I. Lenin — I. V. Stalin" de către grupe de propagandiști fruntași din regiunile apropiate.

Grupuri de școlari care în curînd vor deveni pionieri vin zilnic împreună cu profesorii lor la muzeu, cercetînd îndelung documentele, picturile și sculpturile și toate piesele expuse care vorbesc despre marele Lenin, despre continuatorul operei sale, I. V. Stalin.

Recent, muzeul s-a îmbogățit cu noi lucrări despre Lenin, precum și cu materiale legate de mișcarea muncitorească din țara noastră în anii 1905—1907, sub influența primei revoluții ruse.

De la deschidere și pînă acum, Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" a fost vizitat de zeci de mii de oameni ai muncii.

Expoziții ale operelor lui V. I. Lenin

În vederea aniversării a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, librăriile din Capitală au început să facă diferite pregătiri.

„Librăria Noastră" nr. 1 din Calea Victoriei va deschide o expoziție în care vor fi prezentate operele lui Lenin, fotocopii de pe manuscrisele sale, precum și lucrări apărute la noi în anii de ilegalitate a partidului.

La „Cartea Rusă" se va amenaja o vitrină specială unde vor fi expuse exemplare din operele lui Lenin tipărite în limbile: română, rusă, germană, maghiară, franceză, engleză.

Și la celelalte librării centrale se organizează vitrine festive și standuri cu operele lui V. I. Lenin.

O întîlnire rodnică în rezultate

În scopul unei temeinice orientări a elevilor anului IV de la școlile pedagogice în problemele viitoarei lor activități la sate, cabinetul pedagogic al regiunii Arad a organizat de curînd o întîlnire între acești elevi și învățătorii fruntași din regiune.

Întrebările puse de viitorii absolvenți învățătorilor fruntași au scos în evidență interesul lor față de problemele muncii în condițiile școlii sătești. De pildă, elevul Ion Gui, de la școala pedagogică mixtă din Arad, s-a interesat cum anume va putea el să contribuie ca viitor învățător la sporirea producției agricole.

Eleva E. Mittelbrun, de la școala pedagogică mixtă cu limba de predare germană din Arad, s-a interesat de felul în care trebuie să se pregătească pentru a putea desfășura munca de alfabetizare în condiții cît mai bune.

Eleva Maria Barabás, de la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Arad, a manifestat interes pentru cunoașterea organizării muncii metodice în școală și în raion.

Elevii anului IV au cerut de asemenea lămuriri despre felul cum trebuie să-și desfășoare munca în cadrul căminelor culturale, despre unele probleme legate de activitatea cercurilor pedagogice etc.

În cadrul discuțiilor, învățătorii fruntași au răspuns rînd pe rînd întrebărilor puse de către elevii anului IV.

Învățătorii mai în vîrstă au vorbit despre condițiile vitrege în care au fost siliți să-și desfășoare activitatea în anii regimului burghezo-moșieresc.

„Am primit vestea acestei consfătuiri cu o deosebită emoție — a spus învățătorul Ștefan Dumitrescu, directorul școlii de 7 ani din comuna Petriș. Mi-am depănat amintirile și m-am văzut cu ani în urmă, tînăr absolvent, pe străzile Bucureștiului, alături de alți zeci și sute de învățători, cerînd un post, o bucată de pîine. Drept răspuns, pompierii ne-au luat în primire cu furtunurile de apă, pentru ca după aceea să fim îmbarcați în vagoane de deținuți și expediați în satele noastre... Cînd am intrat acum în această sală frumos ornamentată, amintirile de odinioară s-au spulberat ca un vis. Cîtă deosebire între zilele de atunci și cele pe care le trăiți voi astăzi!"

Tovarășul Marin Nedelcu a vorbit despre unele metode pe care le folosesc învățătorii de la școala de 7 ani din comuna Simana în vederea răspîndirii cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țăranilor muncitori. În încheiere, el a spus: „Noi, învățătorii și profesorii mai în vîrstă, vă așteptăm cu drag în mijlocul nostru".

Tinerii profesori Ion Groza și Maria Lăzărescu le-au vorbit viitorilor absolvenți despre perspectivele pe care le au în ceea ce privește continuarea studiilor prin învățămîntul fără frecvență.

În numele elevilor din anul IV, elevii Micu, Oancea și Gaug și-au luat angajamentul de a se prezenta bine pregătiți la examenele de sfîrșit de an și la examenul de diplomă, de a se înarma cu cunoștințe cît mai temeinice în vederea muncii pe care o vor desfășura la sate ca învățători.

ION DRAGAN
corespondent

La lecțiile de limba romînă cu tinerii muncitori

Predau limba romînă la școala pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală. Elevii mei lucrează în producție și au deci mai puțin timp pentru studiul individual decît elevii școlilor de zi. De aceea, mă străduiesc ca, prin metode cît mai variate, să-i ajut să-și însușească majoritatea cunoștințelor în clasă, în timpul lecțiilor. Fac adeseori cu ei exerciții de analiză gramaticală, orală sau scrisă, folosesc planșe privind formarea cuvintelor, cazurile substantivului, formele lungi și scurte ale pronumelui personal etc., tabele ortografice pentru scrierea corectă a substantivelor feminine la genitiv și dativ singular și a substantivelor masculine la nominativ și acuzativ plural etc.

O evidență clară a cunoștințelor elevilor îl ajută pe profesor să chibzuiască asupra conținutului lecțiilor și asupra procedeelor de muncă, să asigure ridicarea nivelului la învățătură al fiecărui elev în parte. De aceea am dat o mare atenție verificării cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii mei, căutînd să aflu în ce măsură știu ei să folosească manualul de gramatică, culegerea de exerciții și manualul de lectură literară, cum înțeleg ei cele cuprinse în manual, cît de repede știu să găsească răspunsul pentru o problemă dată. Pe baza acestor date mi-am alcătuit o evidență a cunoștințelor fiecărui elev în parte, notînd lecțiile și capitolele pe care elevii nu le cunosc suficient, măsurile luate pentru lichidarea lipsurilor, rezultatele obținute.

Acord multă grijă elevilor rămași în urmă la învățătură. Pentru a le veni în ajutor le-am dat indicații amănunțite în ceea ce privește munca pentru însușirea cunoștințelor. Le dau adesea elevilor lucrări individuale, pe care ei le rezolvă în clasă, sub supravegherea mea, pe baza unor fișe-temă. O fișă-temă cuprinde: conținutul pe scurt al temei pe care urmează s-o rezolve elevul, cîteva întrebări de control și un exercițiu în care să aplice cele învățate. Iată cum arată o astfel de fișă la gramatică: Tema: formarea cuvintelor prin derivare (manualul de gramatică, pag. 19—23); Indicații: după ce ai citit exemplele, învață pe de rost definițiile subliniate. Dă răspuns oral la următoarele întrebări: ce sînt sufixele (exemple); ce sînt prefixele (exemple); rezolvă exercițiul nr. 7 din manualul de gramatică, pag. 22.

Am întocmit astfel de fișe și pentru lecțiile de lectură literară. Iată un exemplu: Tema: „Domnul Trandafir" de M. Sadoveanu, (manualul de limba romînă, pag. 152—153); Indicații: citește atent textul, odată în întregime și apoi pe fragmente; răspunde la următoarele întrebări: 1. cu ce prilej își amintește scriitorul de dascălul său (oral); 2. trăsăturile fizice și morale ale domnului Trandafir (în scris).

Elevii lucrează apoi singuri cu manualul, cercetează materialul indicat, se pregătesc pentru răspunsurile orale, execută exercițiile scrise. În procesul muncii, elevii îmi pun de multe ori întrebări. După îndeplinirea temei, verific lucrarea scrisă, folosind, dacă este cazul, și întrebările orale.

Acest procedeu mă ajută să obțin rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de limba și literatura romînă.

MARIA HANGIU

LECTURILE PEDAGOGICE

In rezolvarea cu succes a sarcinilor importante ridicate de opera de construire a socialismului în țara noastră, pe care poporul muncitor o înfăptuiește sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului, o însemnătate deosebită o are cunoașterea și popularizarea rezultatelor și a metodelor de muncă ale fruntașilor din toate ramurile economiei naționale și culturii.

Acest lucru se referă și la dezvoltarea școlii și a științei pedagogice în R.P.R. Studierea, generalizarea și popularizarea continuă a experienței pozitive a cadrelor didactice contribuie într-o măsură deosebit de însemnată la realizarea cu succes de către școala noastră a educației comuniste a tinerei generații.

Datorită măsurilor luate în vederea ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, numărul învățătorilor și profesorilor din țara noastră care au acumulat o experiență pozitivă, bogată este din ce în ce mai mare.

Îmbunătățirea calității învățămîntului și dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R. cer studierea, generalizarea și popularizarea experienței pozitive dobîndite în școala noastră pe baza aplicării creatoare a experienței școlii sovietice, cer ca această experiență să devină un bun al tuturor cadrelor didactice.

În școala noastră schimbul de experiență se realizează printr-o mare varietate de forme: lecții deschise, referate în cadrul consiliului pedagogic, cercuri pedagogice, cabinete pedagogice din școli, lectorate pentru părinți, consfătuiri de producție (pe linie sindicală), consfătuiri raionale și regionale etc.

Fiecare din aceste forme are specificul ei și contribuie, desigur, la ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative.

Folosind experiența școlii și a pedagogiei sovietice, Ministerul Învățămîntului, prin Institutul de științe pedagogice și prin cabinetele pedagogice regionale, organizează „Lecturile pedagogice"[1]).

„Lecturile pedagogice" reprezintă o formă nouă de studiere și generalizare a experienței pozitive. Fiecare învățător sau profesor, fiecare activist din învățămînt, fiecare părinte trebuie să fie convins că participarea lui la „Lecturile pedagogice" poate aduce un real folos școlii noastre.

Este greșită părerea că valoarea experienței pozitive în munca unui învățător sau profesor constă numai în găsirea de metode noi, necunoscute pînă acum; principala valoare o reprezintă aplicarea în mod creator, în practica pedagogică, a principiilor didactice și a recomandărilor metodicii obiectului respectiv.

Studierea activității proprii contribuie la îmbunătățirea continuă a muncii cadrelor didactice, deci la ridicarea învățămîntului pe o treaptă mai înaltă.

Mai jos se publică o tematică recomandată de Institutul de științe pedagogice pentru cei ce doresc să participe la „Lecturile pedagogice".

Această tematică are un caracter de orientare: cadrele didactice pot prezenta lucrări în care să trateze alte probleme din experiența lor pozitivă, neprevăzute în această tematică, sau pot folosi parțial tematica recomandată, tratînd numai unele aspecte ale problemelor.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale trebuie să desfășoare, prin cabinetele pedagogice regionale, o activitate largă de popularizare a „Lecturilor pedagogice" în rîndurile învățătorilor, profesorilor, instructorilor superiori de pionieri, părinților. În cadrul ședințelor pe care le țin secțiile raionale cu directorii de școli, în cadrul cercurilor și al consiliilor pedagogice se vor dezbate probleme referitoare la: scopul „Lecturilor pedagogice", alegerea temelor, munca de documentare în vederea studierii experienței pedagogice, metodica de cercetare, redactarea lucrării etc.

Un rol important în studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate revine cabinetelor pedagogice. Ele vor trebui să acorde participanților la „Lecturile pedagogice" un sprijin susținut de-a lungul întregii perioade de elaborare a lucrărilor, ajutîndu-i să-și procure materialul documentar, dîndu-le consultații cu privire la întocmirea lucrării.

Un sprijin însemnat în realizarea cu succes a lucrărilor pentru „Lecturile pedagogice" îl pot da directorii de școli și organele de îndrumare și control, care trebuie să ajute cadrele didactice să înțeleagă importanța experienței lor pozitive. Un învățător sau un profesor bun, maestru în specialitatea lui, nu-și dă de multe ori seama de valoarea pedagogică a experienței sale. „Ce e nou în munca mea?", se întreabă el. „Mi-s dragi copiii și muncesc conștiincios. Așa poate să muncească fiecare". Directorul, inspectorul, metodistul trebuie să convingă pe un astfel de învățător sau profesor să împărtășească și celorlalți experiența pozitivă a muncii lui.

Conducătorii instituțiilor de învățămînt și educație, inspectorii, metodiștii, responsabilii de cercuri pedagogice trebuie să participe activ la „Lecturile pedagogice", atît descriindu-și propria activitate, cît și studiind activitatea pozitivă a unor cadre didactice sau a unor școli.

Lucrările pentru „Lecturile pedagogice" se trimit cabinetelor pedagogice regionale, care le selecționează; unele dintre ele pot fi prezentate în cadrul cercurilor pedagogice, la consfătuirile raionale sau în conferințe și consfătuiri anume organizate. Cabinetele pedagogice înaintează cele mai bune lucrări Institutului de științe pedagogice, unde vor fi apreciate de comisia pentru „Lecturile pedagogice". Lucrările admise vor fi prezentate de autorii lor, care vor fi invitați la sesiunea anuală organizată de Institutul de științe pedagogice.

Cele mai bune lucrări vor fi apoi publicate în „Revista de pedagogie", în culegeri sau broșuri separate, cu asigurarea dreptului de autor celor care le-au elaborat.

Datele cînd vor avea loc sesiunile „Lecturilor pedagogice" vor fi anunțate ulterior.

Prin organizarea „Lecturilor pedagogice" se pun bazele muncii științifice în masa largă a învățătorilor și profesorilor, a celorlalți activiști din învățămînt și a părinților elevilor, fapt care va aduce fără îndoială o contribuție de seamă la ridicarea nivelului învățămîntului și la dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R.

---

[1]) Regulamentul privind organizarea „Lecturilor pedagogice" este publicat în „Buletinul Ministerului Învățămîntului" Nr. 2 — aprilie 1955.

Recomandări de tematică

I. Probleme generale de organizare și metodică a desfășurării activităților instructiv-educative în clasă, în afară de clasă și școală

— Cum asigur însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor.

— Din experiența mea în legătură cu verificarea și aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor.

— Organizarea și metodica desfășurării lecțiilor de repetare la sfîrșit de temă, capitol, pătrar.

— Cum folosesc materialul didactic la lecții.

— Organizarea și metodica muncii independente a elevilor (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă).

— Temele pentru acasă și rolul lor în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice.

— Din experiența muncii mele pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor.

— Din experiența muncii cu elevii rămași în urmă la diferite obiecte de învățămînt (metode și procedee folosite în cadrul activității din clasă și în afară de clasă, precum și rezultatele obținute).

— Cum contribuie munca dusă în cercurile pe obiecte la pregătirea elevilor pentru activitatea practică.

— Metodica organizării și desfășurării excursiilor pentru cunoașterea ținutului natal (la istorie, geografie, literatură).

— Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă).

— Formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt.

— Din munca mea de organizare și educare a colectivului de elevi.

— Cum educ elevii în spiritul dragostei și al interesului pentru muncă.

— Din experiența dirigintelui (învățătorului) în munca de educare a elevilor în spiritul disciplinei conștiente.

— Recompensele și pedepsele folosite în școală și importanța lor în educarea disciplinei.

— Cum îmi educ copiii (din experiența unui părinte).

— Rolul familiei în educarea interesului copiilor pentru învățătură.

— Din experiența muncii activului de părinți din școală.

— Organizarea unui regim just în familie, factor important în educarea copiilor.

— Munca dirigintelui (învățătorului) cu părinții, în scopul asigurării succesului la învățătură al elevilor.

— Lectoratul pentru părinți — mijloc important pentru îmbunătățirea muncii de educare a copilului în familie.

— Din activitatea detașamentului de pionieri pentru asigurarea succesului la învățătură.

— Din experiența unei tabere în problema educării pionierilor în spiritul colectivismului.

— Din experiența mea în munca de conducere a unității de pionieri.

— Activitatea desfășurată de cercurile de la Casele pionierilor sau Palatul Pionierilor și legătura ei cu munca instructiv-educativă din școală.

— Activitatea colectivului pedagogic al casei de copii pentru asigurarea succesului la învățătură al elevilor.

— Din munca mea de director de școală.

— Controlul lecțiilor de către director.

— Munca directorului cu diriginții.

— Munca directorului cu organizațiile de pionieri și U.T.M.

— Conținutul și organizarea muncii consiliului pedagogic.

— Conținutul și organizarea muncii cercurilor metodice și a comisiilor pe obiecte în școală.

— Din experiența muncii secției de învățămînt orășenești, raionale sau regionale.

— Din activitatea cabinetului pedagogic regional (raional).

— Organizarea muncii metodice a cadrelor didactice din raion.

— Experiența mea în predarea metodicilor la școala pedagogică.

— Legătura școlilor pedagogice cu absolvenții lor; studierea muncii tinerilor învățători.

— Metodele de educare a elevilor școlii pedagogice în spiritul dragostei pentru profesiunea de învățător.

— Organizarea, desfășurarea și rezultatele diferitelor forme de practică pedagogică.

— Respectarea principiului intuiției în predarea pedagogiei.

— Organizarea cabinetului pedagogic în școala pedagogică; conținutul activității și metodele de muncă.

— Organizarea și pregătirea elevilor pentru trecerea normelor G.M.A. și F.G.M.A.

— Din experiența colaborării medicului școlar cu cadrele didactice și cu părinții în vederea creării unui regim just pentru elevi.

— Din experiența medicului școlar în munca cu părinții pentru formarea deprinderilor igienice și pentru întărirea sănătății copiilor.

— Rolul cîntecului popular în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist.

— Desenul după natură ca formă principală de muncă în cercul plastic.

— Particularitățile muncii educative cu copiii de 7 ani.

— Particularitățile atenției elevilor la lecții și metodele educării atenției.

— Educarea interesului elevilor pentru învățătură.

— Folosirea exemplelor și a exercițiilor la lecțiile de logică.

I. Probleme privitoare la predarea obiectelor de învățămînt

CLASELE I—IV

(în școlile cu limba de predare romînă și cu limba de predare a minorităților naționale)

— Formarea deprinderilor de muncă agricolă în clasele I—IV.

— Din experiența predării citirii și a scrierii în clasa I.

— Metodele folosite pentru realizarea unei exprimări corecte, orale și scrise, a elevilor.

— Cum am reușit să le formez elevilor o scriere corectă și frumoasă.

— Cum mă pregătesc pentru lecție (din experiența unui învățător care lucrează simultan cu mai multe clase).

— Munca pe care o desfășor cu elevii la aritmetică pentru dezvoltarea judecății logice.

— Procedee de calcul oral la clasele I—IV.

— Din experiența mea în predarea istoriei, a geografiei, a științelor naturii în clasa a IV-a[2]).

---

2) Autorul se poate referi numai la unul din aceste obiecte, sau la anumite aspecte din munca sa în predarea istoriei, geografiei, științelor naturii.

LECTURA LITERARĂ ȘI ISTORIA LITERATURII ROMÎNE (MATERNE)

— Cum folosesc lecțiile de literatură (la clasele V—X și anii I—IV în școlile pedagogice) pentru a educa elevii în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar

— Cum mi-am organizat munca pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor din clasele V—VII.

— Organizarea și controlul lecturii în afara clasei.

— Studierea noțiunilor de teorie literară (la clasele V—VII, VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

— Studierea curentelor literare în cadrul predării istoriei literaturii romîne (clasele VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

— Studiul limbii operelor literare în cadrul predării lecturii literare (clasele V—VII) și a istoriei literaturii romîne (clasele VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

— Organizarea și desfășurarea lecțiilor de repetare la lectura literară (clasele V—VII) și la istoria literaturii romîne (clasele VIII—X și anii I—IV în școlile pedagogice).

LIMBA ROMÎNĂ (MATERNĂ)

— Cum folosesc lecțiile de limba romînă pentru a educa elevii în spiritul dragostei pentru patrie și pentru poporul muncitor.

— Folosirea analizei gramaticale la lecțiile de limba romînă.

— Munca de îmbogățire și precizare a vocabularului elevilor la lecțiile de limba romînă.

— Greșelile tipice de ortografie și de punctuație ale elevilor din clasele V—VII; măsuri pentru prevenirea și corectarea lor.

— Folosirea materialului didactic la lecțiile de limba romînă

— Temele pentru acasă și rolul lor în însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice de limbă și a unor deprinderi practice de exprimare corectă

— Organizarea unui front comun în vederea îmbunătățirii exprimării orale și scrise a elevilor.

— Cum folosesc orele de dezvoltare a vorbirii în vederea pregătirii profesionale a elevilor școlii pedagogice.

— Legătura dintre teorie și practică în studierea metodicii predării limbii romîne (anii III—IV în școlile pedagogice de învățători).

LIMBA ROMÎNĂ

(în școlile cu limba de predare a minorităților naționale).

— Procedee folosite pentru însușirea de către elevii școlilor elementare și medii a pronunțării corecte în limba romînă.

— Organizarea cursului oral de limba romînă în perioada anterioară abecedarului.

— Cum am procedat pentru îmbogățirea vocabularului elevilor la lecțiile de limba romînă.

— Folosirea ilustrațiilor la lecțiile de conversație în limba romînă.

— Folosirea materialului didactic la lecțiile de limba romînă.

— Greșeli ortografice tipice ale elevilor la limba romînă; metode de prevenire și înlăturare a acestor greșeli.

— Folosirea cunoștințelor de gramatică însușite la limba maternă în studierea limbii romîne.

— Metodica traducerii din limba maternă în limba romînă și din limba romînă în limba maternă, în cadrul lecțiilor de limba romînă.

— Folosirea cunoștințelor de teorie literară însușite la limba maternă, în studierea literaturii romîne.

— Ridicarea calității lecțiilor de limba romînă, mijloc de trezire a interesului și a dragostei elevilor pentru limba și cultura poporului romîn.

LIMBA RUSĂ

— Metodica predării lecțiilor orale preliminare abecedarului la clasa a IV-a.

— Lecții după tablouri.

— Metodica muncii cu vocabularul.

— Greșeli tipice de ortografie; metodele de preîntîmpinare și înlăturare a acestor greșeli.

— Folosirea cunoștințelor de limba maternă în predarea limbii ruse.

— Folosirea materialului didactic confecționat cu mijloace proprii în predarea limbii ruse.

ARITMETICA

— Din experiența mea în înarmarea elevilor cu priceperea de a rezolva probleme (în toate clasele sau într-o singură clasă).

— Din experiența mea în formularea problemelor cu date luate din viața înconjurătoare.

— Greșeli tipice în rezolvarea problemelor și în efectuarea calculelor aritmetice; mijloace pentru preîntîmpinarea și lichidarea lor.

— Formarea deprinderilor de calcul oral și scris.

ALGEBRA ȘI TRIGONOMETRIA

— Din experiența mea în predarea unei teme la algebră sau trigonometrie.

— Cum lupt împotriva formalismului în predarea algebrei (trigonometriei).

— Cum am folosit cunoștințele de fizică în cadrul lecțiilor de algebră (trigonometrie).

— Metodica rezolvării problemelor.

GEOMETRIA

— Dezvoltarea imaginației spațiale a elevilor la lecțiile de geometrie.

— Importanța problemelor de construcție în cursul de geometrie și metodele de rezolvare a acestor probleme.

— Importanța problemelor de demonstrație și metodele de rezolvare a acestor probleme.

— Importanța materialului didactic în predarea geometriei; cum l-am confecționat și cum l-am folosit în cadrul lecțiilor.

— Lucrări practice efectuate la lecțiile de geometrie (trigonometrie).

ISTORIE—CONSTITUȚIE

— Formarea și dezvoltarea noțiunilor de istorie ale elevilor în cadrul lecțiilor de istorie.

— Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie și constituție.

— Studierea istoriei locale în cadrul cursului de istorie.

— Confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii în cadrul cercului de istorie și de constituție.

— Metodica muncii cu materialul intuitiv din manual la lecțiile de istorie.

GEOGRAFIE

— Rolul excursiilor în predarea și înțelegerea geografiei fizice.

— Studierea ținutului natal la cursul de geografie a R.P.R.

— Munca în diferite clase cu harta geografică.

— Cum am organizat munca pe terenul geografic.

— Cum am lucrat cu elevii la confecționarea materialului didactic.

ȘTIINȚE NATURALE

— Cum realizez unitatea dintre teorie și practică în predarea botanicii (sau a zoologiei).

— Experiența mea în predarea fiziologiei omului în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov.

— Cum înarmez elevii cu cunoștințe și deprinderi agricole.

— Din munca mea de organizare și desfășurare a excursiilor în legătură cu lecțiile de botanică sau zoologie.

— Cum am organizat munca elevilor pe terenul experimental.

— Experiența organizării colțului naturii vii și a folosirii materialului din acest colț în activitatea din clasă și în afară de clasă.

— Experiența muncii cercului tinerilor naturaliști.

— Experiența mea în ceea ce privește strîngerea și confecționarea cu elevii a materialului didactic pentru predarea științelor naturale.

— Experiența mea în predarea botanicii și a zoologiei la școala pedagogică.

— Experiența mea în predarea practicii agricole la școala pedagogică.

FIZICA

— Ce metode am folosit pentru formarea noțiunilor de fizică ale elevilor (de exemplu: masă, greutate, energie, intensitatea cîmpului electric, oscilații și unde etc.).

— Metode folosite pentru cunoașterea de către elevi a diferitelor unelte, mașini-unelte, motoare, a mașinilor agricole, precum și a hidrotehnicii, termotehnicii, electrotehnicii, a tehnicii luminatului, a tehnicii razelor Roentgen, etc.

— Aplicarea cunoștințelor dobîndite la lecțiile de fizică în rezolvarea problemelor și în analiza fenomenelor din lumea înconjurătoare.

— Experiența activității în afară de clasă la fizică (cercurile de fizică, expozițiile, seratele de fizică etc).

— Dezvoltarea priceperilor și a deprinderilor practice ale elevilor în cadrul lecțiilor de fizică și al lucrărilor de laborator.

— Experiența organizării cabinetului de fizică și a instalării aparaturii electrice în cabinetul de fizică.

— Din experiența mea în confecționarea cu mijloace proprii a diferitelor aparate și instrumente pentru demonstrații și lucrări practice la fizică.

— Deprinderea elevilor de a citi și de a face schițe, grafice, tabele și desene tehnice.

— Organizarea excursiilor și vizitelor în întreprinderi; rolul lor în consolidarea cunoștințelor elevilor.

CHIMIA

— Metode utilizate pentru formarea noțiunilor de chimie ale elevilor (de exemplu: valența, structura compușilor organici, reacții chimice etc.).

— Pregătirea elevilor pentru activitatea practică prin predarea chimiei.

— Cum am contribuit, prin predarea chimiei, la înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole.

— Aplicarea cunoștințelor dobîndite prin studiul chimiei în rezolvarea problemelor și în analiza fenomenelor din lumea înconjurătoare.

— Aparate confecționate prin mijloace proprii și folosite pentru demonstrații la lecțiile de chimie sau la lucrările de laborator.

— Organizarea excursiilor și a vizitelor în întreprinderi; rolul lor în consolidarea cunoștințelor dobîndite la lecțiile de chimie.

LIMBI STRĂINE

(engleză, germană, franceză)

— Metodica predării unor teme de gramatică la limbile străine.

— Din experiența muncii pentru însușirea lexicului la limbile străine în clasele VIII—X.

III. Probleme privitoare la educația preșcolară

— Precizarea, activizarea și îmbogățirea vocabularului copiilor de vîrstă preșcolară.

— Cum le facem cunoscute copiilor de vîrstă preșcolară natura și fenomenele naturii.

— Cum organizez educația fizică a copiilor din grupa mea.

IV. Probleme de defectologie pentru școlile speciale de surdo-muți și orbi

— Din experiența muncii instructiv-educative cu copiii surdo-muți în perioada pregătitoare.

— Organizarea și desfășurarea lecțiilor pentru dezvoltarea limbajului scris și oral al copiilor.

— Munca în afară de clasă pentru dezvoltarea vorbirii elevilor.

— Studiul și caracterizarea psiho-pedagogică a copiilor orbi.

— Educația prin muncă și pregătirea profesională în școlile pentru copiii orbi.

V. Probleme pentru școlile ajutătoare

— Metodele de muncă ale învățătorului din școlile ajutătoare în vederea pregătirii elevilor pentru activitatea practică.

— Din experiența muncii educative în școlile ajutătoare.

O consfătuire de producție

De curînd, la școala mixtă de 7 ani cu limba de predare romînă din comuna Vladimirescu, raionul Arad, a avut loc o consfătuire de producție cu tema: „Folosirea materialului intuitiv în predarea științelor naturale".

Pentru buna desfășurare a consfătuirii, comisia constituită special în acest scop a organizat lecții deschise și interasistențe, a popularizat consfătuirea la gazeta de perete etc.

La consfătuire a fost prezentat un referat privitor la experiența folosirii materialului intuitiv din natura în predarea științelor naturale. Astfel, la lecțiile de zoologie s-au folosit broaște, rîme, scoici, melci, cîrtițe, insecte etc., iar la lecțiile de botanică — bulbi de ceapă, rizomi de stînjenel, tuberculi de cartofi și altele. Au fost folosite de asemenea planșe, tablouri, scheme, modele, mulaje.

Elevii claselor a VI-a și a VII-a au efectuat numeroase experiențe și disecții interesante. Astfel, au făcut disecții pe broaște și pe viermi. La lecția de botanică despre semințe s-a studiat structura diferitelor semințe, s-a determinat puterea lor de germinație. Elevii au pus semințele la încolțit și și-au notat observațiile cu privire la dezvoltarea plantelor răsărite.

Discuțiile purtate în jurul referatului au scos în evidență faptul că, datorită folosirii juste a materialului intuitiv, precum și datorită organizării unor excursii la gospodăria agricolă colectivă și la gospodăria agricolă de stat, s-au obținut rezultate bune în predarea științelor naturale.

Consfătuirea de producție a prilejuit un larg schimb de experiență între cadrele didactice de la această școală.

Conferințe științifice studențești

Duminică dimineața a avut loc în Capitală conferința științifică a studenților Institutului pedagogic.

După cuvîntul de deschidere rostit de tov. E. Rusu, director de studii al Institutului, studentul Gh. Olteanu, membru în consiliul de conducere al Asociației științifice studențești, a prezentat darea de seamă asupra activității cercurilor științifice studențești de la Institutul pedagogic.

În cadrul celor 7 cercuri științifice de la facultățile de pedagogie-romînă, romînă-istorie, fizică-matematică și naturale-geografie, peste 200 de studenți desfășoară o intensă activitate, prezentînd referate și luînd parte la discuții care aduc contribuții însemnate în studiul diferitelor probleme legate de munca lor de pregătire științifică.

În continuare a fost expus referatul „Rolul social-cultural al profesorului la sate", întocmit de un colectiv de membri ai Asociației științifice studențești, după care s-a trecut la lucrările pe secții.

★

Duminică dimineața, la Institutul de industrii alimentare din București a avut loc cea de a III-a conferință a cercurilor științifice studențești.

După cuvîntul de deschidere rostit de prof. Flaviu Blassian, directorul Institutului, s-a trecut la expunerea referatelor în cadrul a trei secții, pe specialități înrudite. Au fost ținute, printre altele, referatele: „Însușirile de panificație ale amestecurilor de făină de grîu cu făină de porumb", „Mijloace pentru reducerea duratei de maturizare a făinei", „Studiul comparativ al diferitelor malțuri fabricate în unele fabrici de bere" etc.

★

În zilele de 9 și 10 aprilie s-au desfășurat la Institutul tehnic din orașul Galați, lucrările primei conferințe a cercurilor științifice studențești.

Au fost prezentate 13 referate privind științele social-economice, construcții navale, piscicultură, tehnica pescuitului, fizică etc. de către studenții care s-au evidențiat în activitatea celor 7 cercuri științifice ale Institutului.

Tinerii și vîrstnicii învață

Locuitorii satelor și comunelor din regiunea Baia Mare îndrăgesc tot mai mult cartea. Multe dintre satele, comunele și orașele regiunii se mîndresc cu faptul că nu mai au nici un neștiutor de carte. Numai în raionul Satu Mare există 24 de astfel de localități, iar în raionul Sighet, la 6 centre de alfabetizare s-a terminat cu neștiința de carte. Pînă la 31 octombrie 1955 alte 29 de centre își vor încheia activitatea.

La fel cu cei bătrîni, cei mici manifestă o deosebită dragoste de carte. Astăzi, în regiunea Baia Mare există în învățămîntul preșcolar, de 4 ani și de 7 ani, 1077 unități cu 91.354 elevi. În același timp numărul școlilor pedagogice și medii a crescut cu 5, iar al elevilor cu 2.600. În regiune funcționează în prezent 86 de internate și cantine care deservesc 7.000 de elevi, față de anul 1944, cînd erau doar 24 de unități cu 2.000 de elevi

De asemenea, din anul 1944 și pînă acum, numărul cadrelor pentru învățămîntul preșcolar, al învățătorilor și profesorilor a crescut de la 1650 la 4181. Totodată, din fondurile statului s-au construit 54 de școli noi cu 199 săli de clasă, iar prin autoimpunere s-au terminat 12 școli cu 31 săli de clasă și s-au început lucrările la 44 de localuri cu 105 săli de clasă.

În anul acesta se vor mai da în folosință în regiunea Baia Mare, din fondurile statului, 5 clădiri de școală cu 24 de săli de clasă și un internat cu 120 de locuri la Borșa, raionul Vișeu.

★

În anii stăpînirii burghezo-moșierești, majoritatea locuitorilor din satul Cutuș, raionul Stalin, erau analfabeți. Dornici să-și însușească știința de carte, ei au învățat cu sîrg în anii puterii populare.

Muncind cu drag, cu stăruință și pricepere, cadrele didactice din sat, îndrumate de organizația de partid și primind ajutorul sfatului popular comunal și al organizațiilor de masă, au asigurat o frecvență bună la cursurile de alfabetizare, au făcut să crească neîncetat interesul cursanților pentru însușirea cunoștințelor.

În anul acesta au învățat la cursurile de alfabetizare din sat 60 de țărani muncitori. La 27 martie a.c., în ziua examenului de alfabetizare, în satul Cutuș era o adevărată sărbătoare. Cursanții au dovedit că și-au însușit temeinic cunoștințele predate. Ei știu acum să scrie, să citească și să socotească.

Cadrele didactice din satul Cutuș sînt hotărîte să muncească și mai departe cu aceeași rîvnă, astfel ca pînă la 1 noiembrie 1955 să nu mai fie în sat nici un neștiutor de carte.

Să folosim în mod creator moştenirea pedagogică a lui A. S. Makarenko

Conf. univ. Andrei Dancsuly

Luna aceasta s-au împlinit 15 ani de la moartea marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko. Importanţa teoretică şi practică a ideilor pedagogice ale lui Makarenko este tot mai larg recunoscută. Invăţătorii, profesorii, părinţii citesc cu mult interes operele marelui pedagog, studiază ideile lui şi le aplică în munca practică-educativă de toate zilele. Valoarea operei pedagogice a lui Makarenko constă în aceea că el, ca un adevărat pedagog marxist, a ştiut să vadă problemele educaţiei comuniste în lumina perspectivelor de dezvoltare a societăţii socialiste.

Roadele aplicării învăţăturilor lui Makarenko în educarea elevilor din şcolile patriei noastre cresc din an în an. Insuşindu-şi metodele elaborate de A. S. Makarenko, mulţi pedagogi din ţara noastră au învăţat să închege în clasele lor colective puternice de elevi, să educe tineretul în spiritul dragostei şi al respectului pentru muncă, în spiritul luptei hotărîte pentru învingerea greutăţilor, pentru onoarea clasei şi a şcolii lor. Folosind în mod creator bogata moştenire pedagogică a lui Makarenko, tot mai mulţi învăţători şi profesori rezolvă just problemele variate şi complexe ale muncii educative.

Dirigintele clasei a VI-a dintr-o şcoală elementară de 7 ani din oraşul Cluj şi-a dat seama, la începutul muncii sale cu această clasă, că pentru îmbunătăţirea disciplinei şi ridicarea nivelului la învăţătură, înainte de toate trebuie să închege colectivul clasei, să antreneze pe elevi în lupta pentru ţelurile comune ale clasei, să formeze o opinie publică sănătoasă. Copiii erau neastîmpăraţi. Timpul liber în afara şcolii îl petreceau în mod neorganizat. De învăţătură nu prea se interesau. Se uitau chiar cu dispreţ la acei care-şi pregăteau conştiincios temele pentru acasă. Nu odată se întîmpla ca unii să se poarte obraznic faţă de profesori; insuccesele la învăţătură le priveau cu indiferenţă.

Dirigintele şi-a dat seama că pentru închegarea colectivului clasei trebuie să antreneze elevii în mai multe acţiuni colective interesante. Astfel, a organizat cîteva vizite la expoziţii, muzee, cinematografe, a organizat excursii în pădurea apropiată. Aceste acţiuni erau plăcute elevilor, care participau bucuroşi la ele. In felul acesta timpul liber în afara şcolii era întrebuinţat cu folos. Incetul cu încetul elevii au fost antrenaţi şi în citirea literaturii beletristice. Ei au pus cărţile lor proprii la îndemîna clasei, formînd astfel o bibliotecă. Incă în pătrarul II s-a organizat în cadrul clasei un concurs recital. După aceea s-a organizat o serbare şcolară la care au participat părinţii, elevii şi profesorii acestei şcoli. După reuşita acestei serbări, a crescut simţitor respectul celorlalţi elevi faţă de clasa a şasea. A crescut simţul de răspundere al elevilor din clasa a şasea faţă de sarcinile comune ale colectivului. Intre timp, tot mai accentuat se punea problema îmbunătăţirii situaţiei la învăţătură. In adunările de clasă, în adunările pionereşti, se discutau cu multă seriozitate rămînerea în urmă a unor elevi, atitudinea nedisciplinată a altora în timpul lecţiilor etc. In aceste adunări se luau hotărîri concrete în privinţa remedierii lipsurilor sezisate.

In lupta pentru ridicarea nivelului la învăţătură, în lupta comună pentru realizarea sarcinilor puse în faţa clasei, se închega colectivul. Pe baza conţinutului concret al muncii şi a sarcinilor comune, se creau şi forme de organizare a colectivului. Inchegarea colectivului de elevi, antrenarea lor în lupta pentru ridicarea nivelului la învăţătură au adus roadele aşteptate. Pînă la sfîrşitul anului a fost lichidată rămînerea în urmă la învăţătură.

Valoarea experienţei pozitive a acestui diriginte constă, înainte de toate, în aceea că a organizat o activitate bogată în cadrul clasei, antrenînd în această muncă tot colectivul de elevi. Munca colectivă s-a început cu realizarea unor sarcini mai uşoare şi mai plăcute, trecîndu-se treptat, treptat, la sarcini mai grele, care necesitau o muncă sistematică şi bine susţinută. In lupta pentru ridicarea nivelului la învăţătură colectivul de elevi a constituit un ajutor efectiv al profesorilor.

Acolo unde opera lui Makarenko nu este temeinic studiată se fac însă greşeli în aplicarea în practică a ideilor lui. Multe idei sînt aplicate mecanic, formal, fără să se înţeleagă esenţa lor. In unele şcoli s-au creat în mod arbitrar forme de organizare a colectivului de elevi, copiindu-se unele forme folosite de A. S. Makarenko (brigăzile, consiliul comandanţilor, careul, rapoartele zilnice etc.) fără să se ia în considerare că aceste forme au fost condiţionate de împrejurările specifice ale vieţii copiilor în colonii şi că nu pot fi aplicate mecanic în munca şcolilor noastre. Noi trebuie să ne însuşim în mod creator ideile fundamentale pe baza cărora s-au format, au funcţionat aceste forme concrete.

In unele şcoli nu există preocuparea de a organiza întreg procesul muncii instructiv-educative de pe poziţiile înaintate ale ştiinţei pedagogice. Se folosesc doar unele forme de organizare a muncii educative, unele mijloace aplicate de A. S. Makarenko şi de la acestea se aşteaptă îmbunătăţirea generală a disciplinei, a atitudinii elevilor faţă de învăţătură etc. Sînt pedagogi care aşteaptă numai de la organizarea adunărilor pe clase şi şcoală îmbunătăţirea generală a muncii. In alte cazuri se acordă deosebită atenţie numai legăturii şcolii cu familia, sau numai folosirii metodei convingerii, neglijindu-se celelalte metode şi mijloace ale muncii instructiv-educative. Se întîmplă uneori să se aplice greşit unele pedepse folosite de A. S. Makarenko fără a înţelege adevăratul sens al acestora şi fără a ţine seama de condiţiile în care ele au fost folosite de acest mare pedagog. Aplicarea „arestului" sub forma închiderii elevilor într-o cameră este o metodă antipedagogică şi o grosolană denaturare a ideilor lui A. S. Makarenko. In munca educativă pedagogul trebuie să folosească variate forme de înrîurire şi constrîngere; pedepsele pot avea efect educativ numai în cazul cînd ele se aplică cu mult tact pedagogic. „Aplicarea nepricepută, nechibzuită şi mecanică a pedepselor aduce mult rău muncii noastre" — spunea Makarenko.

La aplicarea oricărei metode trebuie să se ia în considerare faptul că numai printr-o organizare justă şi amănunţită a întregii activităţi instructiv-educative, prin îndrumarea şi urmărirea de zi cu zi a dezvoltării clasei şi a şcolii se poate asigura rezultatul aşteptat. Folosirea unor forme organizatorice, aplicarea unor metode îşi găsesc rostul lor numai într-un astfel de sistem unitar. In aplicarea oricărei metode educative trebuie să se ţină seama de împrejurări, de loc şi de timp, de particularităţile individului şi ale colectivului etc. Makarenko a arătat în mod convingător că nici o metodă pedagogică, luată separat, considerată independent de întregul sistem instructiv-educativ, nu poate să asigure rezultatul dorit. Numai unitatea dialectică, corelaţia multor mijloace de educaţie poate asigura rezolvarea justă a oricărei probleme de educaţie.

Metodele şi mijloacele folosite de A. S. Makarenko nu trebuie aplicate în mod mecanic în condiţiile muncii noastre. Insuşi A. S. Makarenko a luptat în mod hotărît împotriva şablonului şi rutinei, împotriva aplicării mecanice a diferitelor metode sau mijloace.

Aplicarea cu succes în şcolile noastre a ideilor pedagogice ale lui A. S. Makarenko presupune o atitudine creatoare faţă de ele. Makarenko a lucrat în condiţiile specifice ale vieţii din colonia de copii. Acele condiţii, care se deosebesc mult de condiţiile educative din şcolile noastre, au presupus o serie de forme concrete de organizare care nu se pot copia mecanic în munca noastră. Necontenit trebuie să avem în vedere că formele concrete ale aplicării ideilor pedagogice ale lui A. S. Makarenko depind de împrejurările concrete ale muncii educative în fiecare şcoală în care ele sînt aplicate.

Ideile pedagogice ale lui A. S. Makarenko trebuie studiate, pătrunse temeinic pentru a fi aplicate cu pricepere. Ele trebuie întregite cu rezultatele experienţei din ultimii ani a pedagogiei sovietice, ale experienţei din şcolile noastre. Numai aşa vom obţine succese în munca noastră educativă.

Teatrul de păpuşi „Licurici" din Bacău a dat de curînd o serie de spectacole în faţa pionierilor şi elevilor din Capitală.

Probleme ale predării limbii romîne

Insuşirea temeinică a cunoştinţelor de limba romînă este o condiţie de bază în pregătirea elevilor, în asimilarea cunoştinţelor la toate celelalte obiecte de studiu, în întreaga dezvoltare culturală a tineretului.

De aceea, din primele clase, învăţătorii au obligaţia de a da o atenţie deosebită înarmării elevilor cu cunoştinţe de citit-scris, cu noţiuni precise de morfologie şi de sintaxă, cu deprinderea de a-şi expune ideile într-o înlănţuire logică.

Lucrînd cu sîrguinţă, învăţătorii din multe şcoli reuşesc să îndeplinească aceste sarcini.

Sînt însă cazuri cînd rezultatele obţinute la limba romînă în clasele I-IV sînt departe de a satisface cerinţele programei de învăţămînt pentru aceste clase. Unii învăţători au rămas la mentalitatea învechită că elevilor din clasele mici trebuie să li se treacă cu vederea lipsa de pregătire şi, de aceea, îi promovează fără să se străduiască a asigura o însuşire conştientă a cunoştinţelor. Această lipsă de exigenţă este una dintre greşelile grave săvîrşite de unele cadre didactice, căci atunci cînd se acordă pe nedrept note mari unor copii care nu şi-au însuşit cunoştinţele decît parţial, aceştia sînt împiedicaţi să muncească cu mai multă perseverenţă. Cu o astfel de mentalitate în notarea elevilor se ajunge uneori ca elevi care termină clasa a IV-a să aibă cunoştinţe sub nivelul cerut de programa de învăţămînt. In clasa a V-a la şcoala noastră au intrat cîţiva elevi care citesc cu destulă încetineală şi înregistrează cu aproximaţie sunetele pe care le aud, scriu cu multe greşeli de gramatică şi de ortografie, se exprimă greoi. Sînt copii care, după absolvirea şcolii elementare, au cunoştinţe confuze despre ortografie, punctuaţie, lectură expresivă. Se înţelege că în astfel de condiţii munca profesorului de limba romînă la clasa a V-a este deosebit de grea, ţinînd seama de faptul că el trebuie să le transmită elevilor multe cunoştinţe, să studicze cu ei numeroase texte literare din manual etc. Profesorul care predă limba romînă la clasa a V-a se vede uneori în situaţia de a-i învăţa pe elevi nu numai cum să desprindă conţinutul de idei dintr-un text literar, dar şi cum să citească acest text, cum să-şi noteze tema pe care o au de făcut acasă etc.

Este necesar ca învăţătorii care predau la clasele a III-a şi a IV-a să ţină seama de lipsurile semnalate la elevii din clasa a V-a, spre a-şi îmbunătăţi munca.

Oricum însă, profesorul care predă limba romînă în clasa a V-a trebuie să îndrepte lucrurile. El nu se poate mulţumi doar cu constatarea lipsurilor elevilor şi a vinovăţiei învăţătorilor. N-ar sluji la nimic.

Iată cum am procedat ca profesoară la clasa a V-a pentru lichidarea lipsurilor elevelor: Pentru a-mi da seama de aceste lipsuri, în primele zile de şcoală am dat o dictare de control. Corectînd lucrările mi-am făcut un caiet de evidenţă a greşelilor pentru fiecare elevă în parte. Am stabilit care sînt cele mai frecvente greşeli, spre a proceda la înlăturarea lor. Zi de zi, în clasă, am făcut cu elevele exerciţii ortografice. Rînd pe rînd au fost înlăturate greşelile făcute de majoritatea clasei; apoi m-am ocupat de greşelile mai puţin frecvente. Pentru aceasta am dat teme speciale elevelor. Din cînd în cînd am dat dictări de control, pentru a vedea în ce măsură s-au îndreptat elevele. De pildă, eleva Ancuţa Cornelia, venită de la Mangalia, care din 15 greşeli ortografice pe care le făcea în mod obişnuit n-a putut înlătura la începutul anului decît două, la ultimul control n-a avut nici o greşală. Tot la începutul anului am căutat să-mi dau seama de modul în care elevele ştiu să înlănţuiască ideile într-o povestire, să sezizeze momentele principale ale unei întîmplări — am urmărit deci gradul de dezvoltare a gîndirii lor logice şi posibilitatea de exprimare corectă printr-un vocabular bogat, printr-o construcţie gramaticală justă. Cunoscînd lipsurile elevelor mele în această privinţă, m-am străduit să le înlătur stimulînd interesul lor pentru lectură. Am căutat în acelaşi timp să le dezvolt priceperea de a povesti cele citite.

In felul acesta, eleve care la prima lucrare de control au avut nota 2 posedă acum temeinice cunoştinţe de ortografie, bazate pe studiul gramaticii, citesc frumos, povestesc limpede şi atrăgător.

Probleme însemnate în predarea limbii romîne se ridică şi la clasa a VII-a.

La examenul de admitere în clasa a VIII-a, ţinut la şcoala noastră la începutul acestui an şcolar, din circa 360 de eleve admise numai două au obţinut nota generală 5. Indeosebi au fost multe eleve cu un nivel scăzut de cunoştinţe la limba romînă. Şcoala noastră a analizat cauzele acestei situaţii. Cine este vinovat şi care sînt soluţiile de îndreptare? Fără discuţie că mulţi profesori de limba romînă care au predat la clasa a VII-a au muncit superficial în cursul anului trecut şi au procedat cu o neîngăduită uşurinţă atunci cînd au promovat elevi cu nivel de cunoştinţe necorespunzător. Intraţi în aceste condiţii în clasa a VIII-a, elevii se lovesc de greutăţile inerente acestei clase şi mulţi dintre ei nu reuşesc să le facă faţă.

Profesorii de limba romînă trebuie să-şi privească cu mai mult spirit de răspundere sarcinile. Se apropie examenele de sfîrşit de an. O nouă serie de elevi va absolvi în curînd clasa a VII-a. Ei trebuie să iasă din şcoala de şapte ani cu un bagaj de cunoştinţe temeinic însuşite, care să le ajute să se dezvolte mai departe, fie că vor merge în şcoala medie, fie că vor intra în producţie. Un absolvent al clasei a VII-a trebuie să aibă temeinice cunoştinţe de gramatică, trebuie să ştie să tragă foloase din lectura unei cărţi, să desprindă din text esenţialul, să înţeleagă conţinutul lui de idei şi valoarea lui artistică. Un absolvent al clasei a VII-a trebuie să se exprime corect şi frumos, să folosească un vocabular bogat. Profesorii care predau la clasa a VII-a trebuie să aibă mereu în vedere că pregătesc absolvenţi, tineri care trebuie să plece din şcoală cu un sistem închegat de cunoştinţe, cu deprinderi bine consolidate.

Imbunătăţirea predării limbii romîne este o problemă de mare însemnătate, pe care nu trebuie să o scape din vedere nici o clipă organele de îndrumare şi control. Cu sprijinul lor permanent, pregătindu-se cu grijă pentru fiecare lecţie, ocupîndu-se atent de fiecare elev în parte, învăţătorii şi profesorii de limba romînă trebuie să obţină la sfîrşitul anului şcolar nivelul de cunoştinţe cerut de programa de învăţămînt la fiecare clasă.

EMILIA MILICESCU

profesoară de limba romînă la şcoala medie nr. 15 de fete din Bucureşti

Ulianovsk, oraşul lui Ilici

I. Maştakov

...Avem în faţă un teanc de scrisori primite de elevii şcolii nr. 1 „V. I. Lenin" din Ulianovsk. Plicurile lor au diferite culori: albastre, roşii, galbene. Le-au trimis şcolarii din Moscova, Riga, Ufa, Leningrad, Kiev, Odessa, Stalingrad, din Gruzia însorită şi din ţinuturile de dincolo de cercul polar. Şcolarii scriu despre dorinţa lor de a vizita oraşul unde s-a născut Ilici, şcoala unde a învăţat el.

Aproape două milioane de oameni au vizitat la Ulianovsk Casa-muzeu „V. I. Lenin", casa unde şi-a petrecut copilăria şi tinereţea Vladimir Ilici.

Mii de kilometri a parcurs din Extremul Orient tînăra farmacistă Nelia Voronova pentru a vizita aceste camere, prin care a umblat tînărul licean Volodia Ulianov. Aici totul s-a păstrat cum era în copilăria lui Lenin. Ţi se pare că îndată se va deschide capacul pianului din sufrageria modest mobilată şi, de sub degetele mamei familiei Ulianov, Maria Alexandrovna, se vor revărsa sunetele melodioase ale cîntecelor de leagăn, pe care Volodia le iubea atît de mult în copilărie. Chipul luminos al acestei femei care a dat lumii pe marele Lenin serveşte drept exemplu pentru fiecare mamă sovietică.

Pe masă, în cabinetul tatălui lui Vladimir Ilici, se află un serviciu de birou din marmoră de culoare cenuşie, dăruit lui Ilia Nicolaevici de profesorii din Simbirsk cu prilejul celei de a 25-a aniversări a activităţii sale pedagogice. Tatăl lui Ilici era cunoscut ca un eminent activist pe tărîmul învăţămîntului, ca un pedagog cu talent. Vederile lui Ilia Nicolaevici s-au format sub puternica influenţă a ideilor democraţilor revoluţionari Bielinski, Cernîşevski, Dobroliubov.

Vocea ghidului devine mai severă cînd vizitatorii urcă la mezanin, în camera lui Alexandr Ilici, unul dintre neînfricaţii eroi ai mişcării „Narodnaia Volia", ucis de călăii ţarului. Profund zguduit de moartea fratelui său, admirînd eroismul lui, Vladimir Ilici, în vîrstă de 17 ani, a spus: „Nu, noi nu vom urma această cale. Nu trebuie să se meargă pe calea asta".

Tot aici, deasupra scării, se află coţişorul lui Volodia: un pat de fier, o măsuţă lîngă fereastră, un raft cu cărţile preferate. In Casa-muzeu poţi întîlni oameni de toate vîrstele, de diferite profesiuni şi naţionalităţi. In albumul care constă din cincisprezece tomuri voluminoase, se găsesc însemnări nu numai în toate limbile popoarelor U.R.S.S., ci şi în multe limbi ale lumii. Vizitatorii muzeului îşi exprimă dragostea pentru Lenin, pentru partid, pentru guvernul sovietic.

Vizitînd căsuţa lui Ilici, cum o numesc de obicei locuitorii din Ulianovsk, aspiranţii chinezi Gan Cin-tsin, Hu-Tze-min, Siun-Ven-tuan au scris: — „Slavă marelui revoluţionar şi conducător — slavă lui Lenin".

Poetul coreean Tiu-Son Von scrie în album: „Pot repeta cu mîndrie cuvintele lui Maiakovski: „Lenin a trăit, Lenin trăieşte, Lenin va trăi!"

Tinerii mobilizaţi în Armata Sovietică, înainte de a părăsi oraşul natal, vin aici să-şi ia rămas bun de la casa lui Lenin. Aici depun ei jurămîntul de credinţă faţă de Patrie. Firele vii ale tinereţii lui Lenin se întind spre tînăra generaţie de astăzi, în numele căreia a trăit şi a luptat nemuritorul Ilici.

Multe locuri din Ulianovsk sînt legate de numele marelui conducător. Mergem pe strada Sovietskaia. Alături de şcoala „Lenin" se află teatrul dramatic regional. Lenin venea aici ori de cîte ori putea obţine permisiunea profesorilor.

Vara, el pescuia cu undiţa în apele rîului Sviaga. De nenumărate ori a admirat el minunatul peisaj care se deschide de pe „Novîi Veneţ" spre Volga. Aici, pe Volga, la Ulianovsk, s-a călit hotărîrea lui de a merge pe calea revoluţiei, de a-şi pune viaţa în slujba omenirii.

In spatele casei unde a trăit familia Ulianov se întinde o mică livadă. E atît de frumos aici în zilele de primăvară, cînd vişinii se îmbracă cu flori gingaşe! O alee îngustă duce spre o portiţă care nu exista înainte. Şi iată-ne în micuţa curte de lîngă intrarea din faţă, cu trepte de marmoră uşor înclinate. In această clădire e situată filiala muzeului central V. I. Lenin. Documentele strînse în aceste săli înfăţişează istoria Partidului Comunist. Pas cu pas i se dezvăluie vizitatorului marea colaborare dintre Lenin şi Stalin, lupta lor pentru un viitor fericit al omenirii.

..Sîntem la şcoala „V. I. Lenin". O uşă masivă de stejar. Sunetele argintii ale clopoţelului vestesc sfîrşitul lecţiei — şi iată că năvălesc pe coridor copii zgomotoşi şi veseli, cu cravate de pionieri la gît. Ei sînt fericiţi că învaţă acolo unde a învăţat cîndva Ilici.

Şcoala are şi un muzeu. E o sală de clasă. Aici stau, la fel ca odinioară, în trei rînduri, bănci masive de culoare galbenă. Intr-una din ele, cea din marginea din stînga de lîngă fereastră, a stat Volodia Ulianov. In faţă e catedra. Alături de catedră se află o sculptură reprezentîndu-l pe Lenin ca elev.

Volodia Ulianov a învăţat să citească la vîrsta de cinci ani, a intrat la liceu la nouă ani şi jumătate dintr-odată în clasa întîia. El promova dintr-o clasă în alta ca premiant. Premiul întîi consta atunci dintr-o diplomă de merit şi o carte. El a absolvit liceul cu medalia de aur.

...Oraşul Simbirsk, cum se numea înainte Ulianovsk, nu era considerat degeaba ca un cuib de aristocraţi. Fiecare al zecelea locuitor al oraşului era un aristocrat de viţă. Remarcabilul scriitor rus Gonciarov, vizitînd după o îndelungată lipsă oraşul lui natal, Simbirsk, scria cu amărăciune: „In oraşul natal am dat peste acelaşi „oblomovism", pe care am avut prilejul să-l văd în copilărie. Insuşi aspectul oraşului natal nu reprezintă nimic altceva decît un tablou al somnului şi al stagnării".

In anii puterii sovietice, oraşul lui Ilici a devenit de nerecunoscut. Seara, la marginea dinspre apus a oraşului, dincolo de rîul Sviaga, scînteiază nenumărate lumini aurii. Aici se întinde, pe o lungime de cîţiva kilometri, noul orăşel muncitoresc.

Oraşul Ulianovsk este astăzi un mare centru industrial, unde se fabrică motoare cu combustie internă, electromotoare, diferite articole industriale.

La uzina „Glavelectroaparat" din Ulianovsk a fost fabricată aparatura electrică pentru draga de mare putere „Piatiletka" folosită la construcţia hidrocentralei electrice de la Kuibîşev. La utilarea metroului din Moscova şi a clădirilor înalte din capitală au fost folosite întrerupătoarele fabricate de muncitorii din Ulianovsk.

Acesta e al doilea an de cînd a fost inaugurată o splendidă gară: faţada ei este căptuşită cu granit roşu, iar pereţii din vestibul cu marmoră albă. Lîngă gară s-a ridicat anul trecut un monument reprezentîndu-l pe tînărul Ilici.

Primăvara, de pe Volga se deschide o minunată privelişte asupra oraşului. Pe povîrnişul verde, printre livezile în floare, şerpuieşte serpentina îngustă a şoselei, ca un rîu între maluri înverzite.

Chiar pe cheiul marelui fluviu, pe insula Popov, se construiesc un port şi un dig de protecţie. Cînd digul va bara fluviul lîngă munţii Jigulevsk, în dreptul oraşului Ulianovsk, Volga îşi va ridica nivelul mai mult decît în timpul oricărei inundaţii. Formînd o mare vastă, apa se va revărsa pe o distanţă de 20—25 de kilometri. In timpul furtunilor, în portul Ulianovsk vor intra vase fluviale, pe care acest baraj le va apăra de calamităţile naturii.

In curînd, deasupra oraşului Ulianovsk se vor aprinde luminile hidrocentralei de la Kuibîşev. Ele vor lumina stepele întinse ale regiunii Zavoljie, construcţiile noi ale oraşului, fabricile şi uzinele.

In piaţa largă a oraşului se ridică statuia lui Ilici, turnată în bronz. Cu faţa către oraş, el admiră parcă măreţia şi frumuseţea vieţii noi, clocotitoare şi creatoare, înfăptuită sub conducerea gloriosului Partid Comunist.

(Din „Ucitelskaia gazeta").

In ajutorul cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecţionare

In legătură cu învăţătura lui I. P. Pavlov despre primul şi al doilea sistem de semnalizare şi interacţiunea dintre ele*)

E. Fischbein

lector la catedra de psihologie a Universităţii „C. I. Parhon" din Bucureşti

In lumina învăţăturii lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară, funcţia principală a emisferelor cerebrale este funcţia de semnalizare, care se realizează prin procesul de formare a legăturilor nervoase temporare.

Omul şi animalul nu reacţionează numai la excitanţi direct utili sau direct dăunători — excitanţi necondiţionaţi — ci şi la numeroşi alţi excitanţi condiţionaţi, care îi semnalizează pe primii organismului. Astfel, animalul nu manifestă o reacţie alimentară numai atunci cînd hrana se află în gura sa, excitînd mucoasa bucală (excitare necondiţionată), ci şi atunci cînd alimentul se află la o anumită distanţă sau cînd apare un obiect sau fenomen care a însoţit în mod regulat hrana. Explicaţia fiziologică a acestui fapt o constituie formarea legăturilor temporare în scoarţa cerebrală — între focarul de excitaţie provocat de un excitant necondiţionat şi focarul de excitaţie provocat de un excitant neutru (care nu declanşează prin sine reacţia necondiţionată). Coincidenţa repetată în timp a celor doi excitanţi (de pildă, hrana asociată cu orice obiect sau fenomen din realitate — lumină, simţ, miros etc.) face ca legătura temporară să se consolideze şi, ca urmare a acestui fapt, excitantul neutru să provoace aceeaşi reacţie pe care o provoacă în mod obişnuit hrana. Culoarea, forma, mirosul alimentului sînt excitanţi condiţionaţi, excitanţi semnalizatori care au dobîndit acest rol prin faptul că în experienţa anterioară a animalului s-au asociat cu proprietatea alimentului de a hrăni animalul. Animalul va reacţiona astfel din vreme, prevenit pe baza acestor semnale: culori, forme, sunete, mirosuri etc. Noi nu mergem spre un zid pînă ce ne izbim de el, ci îl evităm din timp. Forma, culoarea zidului s-au asociat în trecut cu duritatea acestuia, cu faptul că un contact violent cu acest obiect creează o senzaţie dureroasă şi astfel forma şi culoarea zidului devin semnale — excitanţi condiţionaţi — care declanşează din vreme reacţia noastră de apărare, de evitare.

Din punct de vedere subiectiv, această semnalizare se realizează, după cum se vede, prin senzaţii, percepţii, reprezentări. Excitanţii semnalizatori ni se relevă nouă în mod subiectiv sub forma acestor procese psihice.

Mecanismul semnalizării îl găsim şi la animale şi la om ca element esenţial al adaptării superioare a organismului la mediul înconjurător, al interacţiunii dintre organism şi mediu. La om însă, în cadrul vieţii sociale, apare un nou principiu al activităţii de semnalizare: semnalizarea cu ajutorul excitanţilor verbali. In felul acesta, putem vorbi la om despre existenţa a două sisteme de semnalizare: primul sistem de semnalizare, constituit din ansamblul legăturilor temporare între excitanţi direcţi şi organism (manifestîndu-se subiectiv sub forma senzaţiilor, percepţiilor şi reprezentărilor) şi al doilea sistem de semnalizare, constituit din ansamblul legăturilor temporare între excitanţii verbali şi reacţiile noastre şi care se exprimă în primul rînd sub forma limbajului.

Cel de al doilea sistem de semnalizare este produsul şi totodată condiţia vieţii sociale a omului, este sistemul semnalizării interumane. Voi recurge la un exemplu simplu. Mă aflam într-o zi în subsolul clădirii unde locuiesc, pentru a mă interesa de o defecţiune a caloriferului. Trecînd printr-un loc strîmt, am întins mîna ca să mă sprijin. Am retras însă mîna imediat, pentru că atinsesem ţeava caloriferului, care frigea. Aceasta a fost o reacţie de apărare la un excitant dureros, un reflex necondiţionat. Cu alt prilej, ducîndu-mă în subsol şi trebuind să trec prin acelaşi loc, vederea ţevii a fost suficientă pentru a declanşa la mine o reacţie de apărare: dînd să mă sprijin de ţeava cu pricina, am retras mîna din vreme, înainte de a mă frige, numai cînd am văzut ţeava. In acest caz, reacţia de apărare a fost declanşată nu direct de excitantul dureros (temperatura ridicată), ci de un semnal: forma şi culoarea obiectului, ce s-a asociat în trecut cu excitantul dureros. Reacţia mea a fost un reflex condiţionat. In acest caz a intrat în joc primul sistem de semnalizare.

S-a întîmplat ca altădată să intru în acelaşi subsol împreună cu un amic. Cînd să trecem prin acelaşi loc strîmt, amicul meu era cît pe aci să se sprijine de ţeavă (care se zărea greu din cauza întunericului). I-am strigat: „Fii atent, frige! E ţeava caloriferului!". Amicul meu s-a dat, fireşte, la o parte, evitînd astfel senzaţia dureroasă. Excitantul care a determinat de astă dată reacţia de apărare a fost cuvîntul. Amicul meu s-a apărat fără a se bizui pe experienţa sa nemijlocită în raport cu locul respectiv sau cu ţeava respectivă (pe care le vedea pentru prima dată), ci pe baza experienţei altuia, lucru care s-a realizat prin intermediul celui de al doilea sistem de semnalizare.

Cuvîntul este şi el un excitant condiţionat, tot atît de real ca şi ceilalţi excitanţi condiţionaţi, dar între cuvînt şi ceilalţi excitanţi condiţionaţi există deosebiri esenţiale. Aceste deosebiri rezultă din însăşi natura sa de excitant semnalizator interuman.

Se poate afirma că, în genere, fiecare animal nu dispune decît de mijloacele de acţiune necesare adaptării, cîştigate prin experienţa sa individuală (adăugată la capitalul ereditar al speciei) şi care s-au fixat sub forma reflexelor condiţionate. Spre deosebire de celelalte animale, omul poate intra şi în posesia rezultatelor obţinute de semenii săi prin experienţa lor. In felul acesta, omul dispune nu numai de cunoştinţele sau mijloacele de acţiune cîştigate prin propria sa experienţă, ci şi de cele obţinute prin experienţa atîtor milioane şi milioane de oameni. Faptul că oamenii îşi pot transmite unii altora experienţa lor, contribuind la acumularea unui fond comun de cunoştinţe şi mijloace tehnice, de care fiecare om poate, la rîndul său, beneficia, se datoreşte tocmai limbii.

Cuvîntul nu semnalizează un singur obiect, ci orice obiect care aparţine unei anumite categorii. Cuvîntul este deci, prin natura sa, un excitant generalizator. Esenţial este faptul că această generalizare, al cărei rezultat îl constituie reunirea unui grup de obiecte diverse într-o singură categorie, cu o singură denumire, pe baza însuşirilor lor esenţiale, se realizează în baza experienţei societăţii. De exemplu, noi folosim cuvîntul „metal" pentru obiecte foarte diferite ca densitate, duritate, culoare etc. Gruparea fierului, aurului, mercurului, sodiului etc. în aceeaşi categorie s-a făcut în urma descoperirii unor proprietăţi esenţiale comune. Cuvîntul semnalizează deci orice obiect aparţinînd unei anumite categorii, iar categoria de obiecte pe care o semnalizează un cuvînt este stabilită de societate. In felul acesta, spre deosebire de animale, la care legătura între un excitant semnalizator şi alţi excitanţi se realizează numai conform experienţei individuale a animalului, la om legătura între cuvînt şi un anumit grup de obiecte sau fenomene reflectă mai ales experienţa societăţii. Fiecare dintre noi, însuşindu-şi limba, îşi însuşeşte şi semnificaţiile cuvintelor limbii, aşa cum au fost stabilite şi fixate de societate. De aceea, pentru fiecare dintre noi cuvintele vor avea aceeaşi valoare semnalizatoare şi astfel ne vom putea înţelege şi vom putea comunica. Fireşte, ne referim la oamenii care vorbesc aceeaşi limbă.

Comunicarea n-ar fi însă posibilă dacă cuvintele ar putea fi întrebuinţate numai în sensul lor general. In realitate însă, fiecare cuvînt poate fi făcut să indice un obiect concret în comunicarea practică, din nesfîrşita serie de obiecte căreia îi este aplicabil, prin introducerea cuvîntului în context. Cuvîntul „carte", de pildă, se referă la orice carte care a existat sau există. Insă în contextul: „Cartea de geografie care se află acum pe biroul meu", cuvîntul carte se referă la un singur obiect. Această determinare a sensului cuvîntului se realizează în contextul în care cuvintele se delimitează reciproc, îngustîndu-şi înţelesul pînă la singularizare. Mijloacele celui de al doilea sistem de semnalizare nu sînt însă epuizate de acest vast sistem de clasificare care este vocabularul. „Tocmai datorită gramaticii, scrie I. V. Stalin, limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gîndurile umane în învelişul material al limbii". Prin limbaj nu se semnalizează numai fenomene şi obiecte ca atare, ci şi raporturile dintre ele: raporturi de timp, spaţiu, cauzalitate, apartenenţă etc. O simplă juxtapunere de cuvinte separate n-ar putea reda niciodată toată bogăţia de nuanţe şi relaţii din lumea obiectivă. Verbele: am plecat, plec, voi pleca, aş pleca, pleacă etc. se referă toate la aceeaşi acţiune. Dar în fiecare caz, indicării acţiunii ca atare i se adaugă o indicaţie în plus, referitoare la timpul cînd se petrece, la siguranţa realizării ei, la persoana care o săvîrşeşte etc. Pentru toate acestea nu este nevoie de noi cuvinte, ci doar de modificări ale aceluiaşi cuvînt, care îşi au valoarea lor semnalizatoare bine stabilită. Insăşi poziţia cuvîntului în propoziţie are o valoare semnalizatoare bine determinată. „Vasile vine la Ionel" înseamnă cu totul altceva decît „Ionel vine la Vasile", deşi propoziţia e constituită din aceleaşi cuvinte.

Cele două sisteme de semnalizare sînt într-o strînsă interacţiune, condiţionîndu-se şi influenţîndu-se reciproc. Cuvîntul, ca excitant, acţionează nu atît prin forma sa sonoră, cît prin sensul său. Dar cuvîntul nu are sens decît în baza legăturilor temporare formate în experienţa anterioară între învelişul sonor al cuvîntului şi diversele obiecte sau fenomene pe care le semnifică.

Cel de al doilea sistem de semnalizare se clădeşte, deci, pe baza primului sistem de semnalizare. Evident, perceperea unui singur obiect nu asigură de obicei formarea semnificaţiei cuvîntului respectiv. Cuvîntul fiind un excitant generalizator, îşi sintetizează sensul prin confruntarea unor obiecte diverse aparţinînd aceleiaşi categorii, confruntare prin care însuşirile esenţiale sînt menţinute, întărite, iar cele neconstante se estompează.

Dar cel de al doilea sistem de semnalizare nu este doar un produs final inactiv. Dimpotrivă, produs al experienţei sociale, sintetizînd şi cristalizînd această experienţă, cel de al doilea sistem de semnalizare, în interacţiunea sa cu primul, permite o reflectare superioară a realităţii, incomparabil mai amplă, mai profundă şi mai eficace decît cea obţinută prin primul sistem de semnalizare al animalelor, o reflectare sub forma conştiinţei şi gîndirii umane.

Observaţiile şi cercetările arată că în activitatea emisferelor cerebrale, cel de al doilea sistem de semnalizare ţine sub controlul său primul sistem de semnalizare, reglînd procesele de formare a urmelor şi legăturilor temporare, de actualizare sau inhibare a acestora.

Activitatea unitară, armonioasă a celor două sisteme de semnalizare constituie condiţia desfăşurării normale a procesului de învăţămînt.

Se consideră adeseori că principiul intuiţiei se reduce la fundarea cunoştinţelor teoretice, abstracte ale elevului pe cunoaşterea practică, nemijlocită a obiectelor şi fenomenelor respective de către acesta. Ori, lucrurile sînt mult mai complexe. Să analizăm un singur exemplu: La o lecţie despre veveriţă, învăţătoarea, fără experienţă, a aşezat de la începutul lecţiei tabloul cu veveriţa în faţa elevilor şi le-a spus să-l privească: „Iată veveriţa despre care vom învăţa astăzi. Priviţi-o!" Cînd a cerut apoi elevilor să descrie animalul, a constatat că aceştia n-au reţinut aproape nimic. Acest rezultat se explică prin faptul că învăţătoarea n-a izbutit să realizeze o justă acţiune de reglare a celui de al doilea sistem de semnalizare asupra primului. Percepţia copiilor ar fi trebuit orientată asupra unor anumite aspecte; ar fi fost necesar să li se spună ce trebuie să reţină din tablou: dimensiuni, culori, forme, mediul de viaţă etc. Percepînd materialul intuitiv prezentat la lecţie, elevii nu sezisează întotdeauna ceea ce este esenţial, nu disting clar părţile lui componente, ci sînt înclinaţi să observe mai ales aspectele mai evidente, care îi impresionează mai direct.

Dirijînd perceperea materialului intuitiv de către elevi, profesorul trebuie să le atragă atenţia asupra a ceea ce este esenţial, să-i ajute să compare obiectul sau fenomenul respectiv cu alte obiecte sau fenomene asemănătoare cunoscute de ei, să-i ajute să stabilească asemănările şi deosebirile dintre acestea. Cu ajutorul explicaţiilor verbale ale profesorului, elevul descoperă în obiecte însuşiri ale acestora necunoscute de el înainte şi, în felul acesta, reprezentările sale despre obiectele respective se restructurează, devin mai complecte.

O condiţie esenţială pentru o cît mai clară percepere a materialului intuitiv de către elevi o constituie participarea în acest proces a cît mai multor organe de simţ. Dacă elevii, paralel cu explicaţiile profesorului, văd, aud, pipăie, mînuiesc obiectul despre care li se vorbeşte, vor percepe mai clar şi mai diferenţiat părţile lui componente, şi le vor fixa mai trainic în memorie.

In acelaşi timp, este necesar ca profesorul să-i pună pe elevi să formuleze verbal cele percepute, ceea ce contribuie la înţelegerea şi fixarea materialului perceput, prin stabilirea unor legături trainice între percepţie şi cuvînt — prin integrarea legăturilor nervoase temporare din primul sistem de semnalizare în cel de al doilea sistem de semnalizare.

Este evident că procesul de însuşire a cunoştinţelor se bazează pe folosirea experienţei din trecut a elevilor, a legăturilor temporare anterior formate. De aceea, atunci cînd învăţătorul sau profesorul prezintă la lecţie un material nou, este necesar să repete cu elevii cunoştinţele vechi, să-i ajute să-şi reamintească imaginile obiectelor percepute anterior noţiunile însuşite, care vor constitui punctul de plecare pentru însuşirea noilor cunoştinţe. In felul acesta, integrarea organică în sistemul vechilor legături a noilor legături nervoase temporare, ce se formează în procesul predării cunoştinţelor noi, va constitui o garanţie a temeiniciei cunoştinţelor elevilor.

Simpla percepţie a unor obiecte şi fenomene nu duce la memorarea lor, la reţinerea lor. Memorarea nu este niciodată efectul unei înregistrări pasive, ci al unei atitudini active, efectul unei acţiuni, în structura căreia datele ce trebuie memorate ocupă locul de scop sau condiţie a acţiunii. Această selecţie operată de însăşi orientarea acţiunii noastre în cîmpul fenomenelor percepute în vederea memorării este o acţiune a cărei direcţie şi semnificaţie este asigurată de cel de al doilea sistem de semnalizare. Amintirea nu constituie o simplă reproducere aidoma a unor fapte trăite anterior şi care ies acum la suprafaţă. Amintirea este în primul rînd un proces de reconstrucţie, în cursul căruia acţionează procese de selecţionare, de generalizare, de schematizare, în baza unei semnificaţii de ansamblu mai mult sau mai puţin clare. Acest înţeles al evenimentului determină amplificarea, diminuarea, modificarea, ignorarea sau sublinierea unor fapte. De aceea, nu se poate vorbi de o simplă succesiune a celor două forme de cunoaştere — senzorială şi teoretică — ci de o intimă întrepătrundere a lor, întrepătrundere a cărei eficacitate trebuie să fie asigurată de procedee didactice juste.

*) Extrase din consultaţia dată profesorilor care studiază la cursurile organizate de Institutul interregional de perfecţionare a cadrelor didactice — Bucureşti.

Charta Educatorilor — document al unității, democrației și păcii

La cea de a 19-a sesiune, care s-a întrunit la Moscova, a Comitetului de Înțelegere în cadrul căruia colaborează reprezentanții a trei Federații Internaționale de Învățămînt: F.I.S.E. (Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului); F.I.A.I. (Federația Internațională a Asociațiilor de Învățători); F.I.P.E.S.O. (Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial) s-a discutat și definitivat Charta Educatorilor.

De 6 ani existau în Federațiile Internaționale afiliate Comitetului trei texte diferite ale Chartei. Toate ședințele premergătoare celei de la Moscova nu au dus la un rezultat definitiv.

De data aceasta, datorită eforturilor susținute ale F.I.S.E., care luptă pentru unitatea de acțiune a tuturor educatorilor în scopul promovării unei educații a tineretului în spiritul democrației și al păcii, lucrările Comitetului de Înțelegere au fost încununate de succes.

După cum arată comunicatul Comitetului de Înțelegere, delegații celor trei Federații Internaționale au adoptat în unanimitate textul Chartei Educatorilor, care definește în 15 articole drepturile și datoriile personalului didactic și condițiile necesare pentru promovarea unui învățămînt care să contribuie cu adevărat la educarea tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor sale viitoare, pentru construirea unei lumi pașnice și fericite.

Pentru prima oară educatorii aparținînd tuturor regiunilor din lume (Franța, Anglia, China, Elveția, Olanda, Italia, Belgia, Chile, Indonezia, Republica Democrată Germană și U.R.S.S.) au căzut de acord asupra unui text care definește în termeni concreți statutul necesar realizării scopurilor celor mai înalte ale învățămîntului.

Importanța și valoarea obiectivă a acestui act decurg din faptul că el este opera unor federații cu structură și tendințe diferite.

Succesele lucrărilor Comitetului de Înțelegere pe plan profesional și în cadrul apărării învățămîntului demonstrează că înțelegerea este posibilă între oamenii care pun mai presus de orice interesele tineretului și ale viitorului său.

Ședința dela Moscova a Comitetului de Înțelegere reprezintă o etapă importantă pe drumul făuririi unității de acțiune a învățătorilor din lumea întreagă.

Comitetul de Înțelegere al Federațiilor Internaționale de personal didactic

CHARTA EDUCATORILOR

PREAMBUL. — Educatorii au de îndeplinit o funcție importantă în societate. Educarea copiilor este o chestiune vitală nu numai pentru dezvoltarea individului, ci și pentru progresul societății. Profesiunea de pedagog impune membrilor săi responsabilități cărora trebuie să le corespundă drepturi. Ca urmare a acestui fapt educatorii trebuie să se bucure de liberul exercițiu al drepturilor de cetățean și al drepturilor profesionale.

Avînd ca scop dezvoltarea personalității copilului, educatorii trebuie să respecte libertatea de credință la elevii lor și să contribuie la formarea spiritului lor critic.

ARTICOLUL 1. — Îndatoririle esențiale ale educatorului sînt: respectul față de persoana umană a copilului, dezvăluirea și dezvoltarea aptitudinilor sale, grija de a-l educa instruindu-l, sarcina permanentă de a forma din punct de vedere moral pe om și pe viitorul cetățean și de a educa copilul în spiritul democrației, al păcii și al prieteniei între popoare.

ARTICOLUL 2. — Drepturile educatorilor nu depind nici de sex, nici de rasă, nici de culoare. De asemenea, ele nu sînt în funcție de credință și de opinii, în limita în care educatorul respectă libertatea de credință și de opinii a copilului.

Nici un educator nu va putea suferi consecințe pentru că educă pe elevii săi în conformitate cu îndatoririle profesiunii sale, definită în articolul 1.

ARTICOLUL 3. — Educatorii au dreptul de a se folosi de sistemul contractelor de muncă, care să prezinte garanții împotriva unor măsuri arbitrare în ceea ce privește stabilitatea funcției lor, în ceea ce privește întreaga lor viață profesională și, în special, angajarea la muncă, stagiul de probă, numirea, avansarea, pedepsele disciplinare și destituirea.

ARTICOLUL 4. — Cu prilejul aplicării programelor școlare trebuie să fie respectată libertatea pedagogică și profesională a educatorilor, trebuie să fie încurajată inițiativa lor, în special în alegerea metodelor și a manualelor școlare, prin participarea reprezentanților personalului didactic la studiul problemelor pedagogice și profesionale.

ARTICOLUL 5. — Educatorii au dreptul de a se asocia liber în asociații profesionale și organizații sindicale. Aceste organizații au dreptul de a-i reprezenta în toate ocaziile.

ARTICOLUL 6. — Toți educatorii au drepul la o cultură generală și profesională la cel mai înalt nivel posibil, această cultură generală indispensabilă putînd să le permită accesul spre universitate.

Nici o condiție de ordin social sau material nu trebuie să împiedice studiile viitorilor învățători.

ARTICOLUL 7. — Educatorii au datoria de a se perfecționa din punct de vedere profesional și dreptul de a-și ridica nivelul lor cultural și profesional, beneficiind de mijloace materiale corespunzătoare și, mai ales, de avantagii speciale pentru călătorii sau schimburi în vederea desăvîrșirii instruirii lor sau pentru dobîndirea cunoștințelor despre viața națională sau internațională.

ARTICOLUL 8. — Toți educatorii au dreptul la un salariu corespunzător importanței sociale și culturale a activității lor și care să le permită a se consacra în întregime profesiei lor în mod demn și fără grijă. La o calificare egală și la un stagiu în muncă egal, trebuie să fie respectat principiul „la muncă egală, salariu egal", fără nicio discriminare.

ARTICOLUL 9. — Educatorii au dreptul la concediu plătit pe o durată egală cu aceea a vacanțelor școlare, la concedii plătite în caz de boală și la o pensie care să le asigure o viață materială demnă. Văduvele, orfanii și persoanele de sub îngrijirea lor au dreptul la o pensie îndestulătoare.

ARTICOLUL 10. — Educatorii au dreptul de a lucra în profesiunea lor în localuri bune, înzestrate cu aparate și material necesar, cu un număr de elevi suficient de limitat pentru ca învățămîntul să se desfășoare la un nivel superior.

ARTICOLUL 11. — Înzestrarea școlii nu trebuie să depindă de situația socială a elevilor, nici de gradul de învățămînt, ci de necesitățile programelor de învățămînt. În toate școlile trebuie să fie prevăzute săli speciale pentru a permite personalului adecvat să îndeplinească în bune condiții serviciile speciale care îi sînt încredințate: serviciul medical și dentar, cantină, educație fizică, laboratoare, ateliere, biblioteci etc.

ARTICOLUL 12. — Școala trebuie să contribuie la formarea caracterului. O disciplină umană, care să respecte demnitatea copilului și a educatorului, trebuie să excludă orice metodă de dresaj și orice violență.

ARTICOLUL 13. — Copiii cu deficiențe organice sau fizice care nu le permit să frecventeze școlile obișnuite trebuie să fie instruiți în clase speciale în vederea reintegrării lor cît mai curînd la cursurile normale și în viața socială.

Copiii atinși de defecțiuni fizice care îi împiedică să participe la viața școlară normală trebuie să fie educați în instituții speciale, prin metode corespunzătoare naturii deficiențelor lor.

ARTICOLUL 14. — Trebuie să se creeze clase sau școli pentru cercetări, pentru a permite inovatorilor să-și experimenteze metodele sub control, ușurîndu-se astfel descoperirile și progresul în pedagogie. Educatorii trebuie informați despre rezultatele acestor cercetări.

ARTICOLUL 15. — Educatorii trebuie să aibă posibilitatea de a colabora prin reprezentanții lor împuterniciți la perfecționarea administrativă și tehnică a școlii, precum și în problemele de ridicare a calificării pedagogice a cadrelor didactice și de îmbunătățire a metodelor de muncă.

Textul a fost adoptat în unanimitate de Federațiile Internaționale fondatoare.

Delegații Federațiilor Internaționale care constituie Comitetul de Înțelegere al Federațiilor Internaționale de personal didactic.

F.I.P.E.S.O. — Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial: Miss M. P. ADAMS, președintă, M.A.W.S. HUTCHINGS, secretar general.

F.I.A.I. — Federația Internațională a Asociațiilor de Învățători: M. L. DUMAS președinte fondator, M. R. MICHEL, secretar general.

F.I.S.E. — Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului. M. I. GRIVKOV vice-președinte, M. P. DELANOUE, secretar general.

Biroul Comitetului de Înțelegere: M. A. H. GOSSART, președinte; M. E. HOMBOURGER, secretar general; M-lle N. L. CAVALIER, secretar general adjunct.

O inovație „pedagogică" în Anglia

În ziarul „L'Humanité" din 14 martie a. c. este publicată o știre asupra căreia merită să ne oprim o clipă, mai ales că vestea provine din Anglia, țara în care școala păstrează încă neștirbite principiile „tradiționale".

Eram obișnuiți să știm că în școala engleză figurau încă la loc de cinste procedeele și metodele de învățămînt ale scolasticii medievale: bătaia cu varga, arestul și postul negru, menite să „disciplineze" pe copii.

Iată însă că și învățămîntul englez se modernizează, introducînd metode noi, în pas cu vremea și, bineînțeles, în conformitate cu politica guvernului englez.

Dar despre ce e vorba?

Profesorul de fizică din localitatea Stoffordshire se plîngea deseori de zburdălnicia copiilor. Nici aplicarea cu severitate a metodelor „clasice" nu mai dădea rezultate. Copiii continuau să tulbure nestingheriți lecția domnului profesor. În căutarea unei soluții noi, acesta a apelat la sursa de curent din clasă, aplicînd celor mai neastîmpărați cîteva șocuri electrice. După cîteva ședințe de acest fel, elevii erau atît de îngroziți, încît lecțiile se desfășurau într-o tăcere cu adevărat mormîntală. Copiii au început să fugă de la școală, s-au plîns părinților și astfel vestea a ajuns pînă la noi.

Este ușor să ne închipuim groaza școlarilor cînd erau atinși cu firele electrice pentru „șocul pedagogic"; este cu mult mai greu pentru noi să concepem că un educator, din orice țară ar fi el, poate să recurgă la astfel de procedee barbare față de elevii săi.

Faptul că astfel de profesori, cu vocație de călăi la scaunul electric, există totuși, nu reprezintă o simplă curiozitate patologică, ci o dovadă grăitoare despre evoluția în spirit american a școlii din Europa occidentală.

Cronica evenimentelor externe

Conferința țărilor din Asia și Africa

La 18 aprilie se va deschide la Bandung (Indonezia) conferința țărilor din Asia și Africa. Prin caracterul ei larg, ca și prin problemele ce vor fi discutate în vederea întăririi păcii și colaborării internaționale, conferința de la Bandung reprezintă un eveniment internațional de o însemnătate deosebită și reține atenția opiniei publice mondiale.

La Bandung se vor întîlni reprezentanții guvernamentali a nu mai puțin de trei cincimi din întreaga omenire. După cum se știe hotărîrea în legătură cu această conferință a fost adoptată la sfîrșitul anului 1954 cu prilejul consfătuirii comune a primilor miniștri ai Indiei, Indoneziei, Birmaniei, Pakistanului și Ceylonului care s-a ținut la Bogor. În afară de aceste țări s-a stabilit să fie invitate la conferința de la Bandung alte 25 de țări din Asia și Africa. Dintre acestea numai una singură — Federația Africii Centrale — nu va participa la conferință, ceea ce înseamnă ca 29 de țări își vor trimite la Bandung reprezentanții în vederea discutării celor mai însemnate probleme care frămîntă popoarele din Asia și Africa.

Marea menire a conferinței este să aducă o însemnată contribuție la cauza păcii în lume. Urmărind dezvoltarea economică și socială a țărilor din Asia și Africa, conferința va examina situația acestor țări, a popoarelor respective, în lumea contemporană și problema contribuției pe care ele o pot aduce la cauza generală a păcii. În cadrul conferinței vor fi examinate de asemenea problemele colonialismului, rasismului și suveranității naționale.

Însăși hotărîrea de a discuta aceste probleme arată că popoarele de pe cele două continente sînt hotărîte să scuture jugul colonial și să-și ia soarta în propriile lor mîini. Popoarele din Asia și Africa luptă pentru independența națională, pentru dreptul de a dispune singure de marile bogății naționale ale țărilor lor, pentru a le utiliza în vederea îmbunătățirii condițiilor lor de viață. Cucerindu-și libertatea și independența, scuturînd cătușele jugului colonial și semicolonial, aceste popoare vor avea posibilitatea, pe baza marilor resurse umane și materiale de care dispun, să determine dezvoltarea economică și culturală a țărilor lor. Este limpede că de pe urma acestui fapt va cîștiga întreaga omenire. Astăzi nimeni nu mai poate contesta că mișcarea de eliberare națională constituie un însemnat factor de progres. Sfărîmînd lanțurile colonialismului și eliberîndu-se, popoarele din Asia și Africa pot aduce o mare contribuție la dezvoltarea civilizației și la creșterea bunăstării a omenirii.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii își dau astăzi seama de uriașa contribuție pe care o aduce la progresul omenirii marele popor chinez. Scuturînd jugul imperialismului, acest popor de 600 milioane de oameni, care pînă de curînd vegeta din cauza dependenței semicoloniale în care se găsea, a obținut în scurt timp succese remarcabile în construcția politică, economică și culturală. Republica Populară Chineză a pășit pe arena internațională ca unul dintre cei mai însemnați factori ai păcii și progresului omenirii. Participarea R. P. Chineze la Conferința de la Bandung are de aceea o deosebită însemnătate. Popoarele țărilor participante văd în prezența la conferință a reprezentanților marelui popor chinez garanția că lucrările conferinței se vor desfășura cu succes, iar uneltirile imperialiștilor împotriva conferinței vor fi dejucate și demascate.

La conferința de la Bandung se va face auzit de asemenea glasul reprezentanților popoarelor din R. P. D. Coreeană și din R.D. Vietnam, care au scuturat jugul robiei colonialiste și împreună cu marea Chină s-au alăturat lagărului păcii, democrației și socialismului.

Țări ca India, Indonezia și Birmania a căror populație numără în total circa 500.000.000 de oameni și care au lichidat statutul colonial își vor spune de asemenea cuvîntul la conferința de la Bandung. Deși alta este orînduirea lor socială și de stat în comparație cu cea a țărilor din lagărul socialismului, toate sînt interesate în menținerea și apărarea păcii, în dezvoltarea economică, politică și culturală a popoarelor din Asia și Africa. Întreaga omenire iubitoare de pace a salutat cu bucurie faptul că R.P. Chineză, India, Birmania, Indonezia au pus la baza relațiilor lor cele cinci principii ale coexistenței pașnice care au fost formulate în declarația comună a prim-miniștrilor Ciu En-lai și Nehru: respectul mutual al integrității teritoriale și al suveranității fiecărei țări; neagresiunea; neamestecul în treburile altor țări; egalitate și ajutor reciproc; coexistența pașnică.

Recenta conferință de la Delhi a țărilor asiatice a declarat că sprijină întru totul cele cinci principii proclamate de prim-miniștrii Indiei și R.P. Chineze, deoarece aceste principii reprezintă o bază trainică pentru înțelegerea reciprocă și coexistență pașnică între țări. „Chemăm toate guvernele din Asia și din întreaga lume — se spune în rezoluția cu privire la problemele politice a conferinței de la Delhi — să subscrie la aceste principii și să le pună la baza relațiilor lor cu toate țările".

Aceste principii sînt salutate de majoritatea covîrșitoare a populației țărilor care vor participa la conferința de la Bandung. De altfel conferința de la Delhi a exprimat limpede poziția țărilor asiatice, dorința lor de pace. Este semnificativ că lupta pentru pace și libertate se extinde în Asia chiar și în acele țări în care imperialismul mai deține încă poziții însemnate.

O mare însemnătate în viața internațională o are participarea la conferința de la Bandung a reprezentanților țărilor din Africa. Popoarele Africii se află în majoritatea lor încă în condițiile jugului colonial. Mișcarea de eliberare națională crește însă necîncetat pe acest continent. Este absolut evident — așa cum a subliniat V. M. Molotov în raportul expus la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. — că în curînd mișcarea de eliberare națională a popoarelor Africii nu va mai putea fi înăbușită nepedepsit, așa cum fac încă statele imperialiste care au acaparat teritoriile africane.

Dacă popoarele din Asia și Africa întîmpină cu un viu interes conferința de la Bandung, este lesne de înțeles care este poziția imperialiștilor și colonialiștilor față de această conferință. Numeroase articole din presa occidentală reflectă această poziție. Cercurile imperialiste, în frunte cu cele americane sînt neliniștite în special pentru faptul că la Bandung se va discuta despre colonialism, ceea ce va prilejui „critici vehemente" la adresa S.U.A. și a celorlalte puteri coloniale. Imperialiștii se tem de asemenea că această conferință va contribui la întărirea solidarității popoarelor din Asia și Africa în lupta împotriva colonialismului, pentru pace. Ceea ce îi doare pe guvernanții americani îndeosebi, este participarea R. P. Chineze la conferința de la Bandung și marele ei rol la această conferință. „China, căreia i-a fost refuzată admiterea în O.N.U., — se lamenta agenția americană „United Press" — este în prezent invitată la o conferință de cea mai mare însemnătate internațională".

Cercurile guvernante din S.U.A. au recurs la tot felul de manevre diplomatice pentru a determina guvernele care sînt subordonate politicii lor agresive să nu participe la Conferința de la Bandung. Astfel S.U.A. au cerut Tailandei, Filipinelor și Turciei să nu participe la conferință. Dîndu-și însă seama că această manevră nu le-ar aduce mare folos S.U.A. și-au schimbat apoi atitudinea. Așa se explică faptul că Filipinele și Tailanda, care își exprimaseră refuzul de a participa la conferință, au revenit asupra acestui refuz. Din comentariul unor ziare reiese că Turcia, Tailanda și Filipinele vor încerca să submineze lucrările conferinței.

Încercările imperialiștilor de a torpila conferința de la Bandung s-au demascat cu o deosebită limpezime în urma actului criminal al spionajului americano-ciancaișist de avariere a avionului care transporta o parte a delegației chineze la conferința de la Bandung. Nici un fel de uneltiri dușmănoase ale S.U.A. și ale acoliților lor nu vor putea însă împiedica conferința și nu vor putea s-o torpileze. Acțiunile criminale ale imperialiștilor nu vor duce decît la intensificarea acțiunilor unite ale popoarelor Asiei și Africei și ale lumii întregi în lupta pentru pace și libertate.

Alături de oamenii cinstiți din toate colțurile lumii, poporul romîn așteaptă cu încredere deschiderea lucrărilor conferinței țărilor din Asia și Africa și urează participanților la conferință să aducă o însemnată contribuție la cauza menținerii păcii în lume.

Activitatea cercului de științe naturale

La școala de 7 ani din comuna Pleșcoi, raionul Buzău, funcționează un cerc al tinerilor naturaliști. Activitatea cercului aduce o contribuție însemnată la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice.

Cu ajutorul cadrelor didactice, elevii au construit o răsadniță caldă pe o suprafață de 12 m.p. Înainte de a planta semințele, elevii le-au încercat puterea de germinație. Ei urmăresc cu viu interes dezvoltarea plantelor, dîndu-le îngrijirile necesare.

Elevii lucrează și în grădina școlii, care a fost parcelată. Fiecare parcelă a fost repartizată cîte unei clase.

Un centru de radioficare în școală

La școala nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet s-a instalat, cu ajutorul comitetului de părinți, un centru de radioficare. A fost procurat un aparat de radio și cîte un difuzor pentru fiecare clasă.

În cancelaria școlii, alături de aparatul de radio, se află instalat și un microfon cu ajutorul căruia se transmite în fiecare dimineață un program dinainte alcătuit. Astfel, are loc zilnic citirea presei centrale, se fac comunicări, se arată succesele obținute la învățătură de elevii fruntași și sînt criticați elevii codași, ca și cei nedisciplinați. Știrile sînt difuzate de profesorul de serviciu din acea zi. La alcătuirea programului contribuie întregul colectiv de profesori al școlii.

Emisiunea locală contribuie la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor și la îmbunătățirea disciplinei.

PAUL VASILE IEREMIAȘ

Ni se semnalează...

Învățătorul Nedelcu Petre din Tg. Ocna este nevoit să locuiască în una din sălile școlii medii din acest oraș, deoarece sfatul popular nu s-a îngrijit să-i procure o locuință. Spațiul pe care-l ocupă însă tovarășul Nedelcu la școală este necesar pentru amenajarea unui cabinet pedagogic.

Cu toate intervențiile făcute, tovarășul Lazar Constantin, președintele sfatului popular al orașului Tg. Ocna, n-a luat nici o măsură pentru rezolvarea acestei probleme.

Este necesar ca tovarășul președinte să respecte prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la cadrele didactice și să asigure învățătorilor și profesorilor condiții bune de locuit

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Într-o scrisoare adresată redacției un corespondent voluntar arată că învățătorul Constantin Florescu, din comuna Bălțații de Jos, raionul Strehaia, întîrzie de multe ori la școală și vine nepregătit la lecții Preocupat mai mult de petrecerile și distracțiile sale, învățătorul Constantin Florescu nu constituie un exemplu demn de urmat pentru tinerii din comună

Cele sezisate de corespondentul voluntar au fost trimise spre cercetare secției de învățămînt a raionului Strehaia, care a constatat că sezisarea corespunde realității.

Pentru lipsurile de care a dat dovadă învățătorul Constantin Florescu a fost sancționat.

Consfătuirea „Gazetei literare" cu cadrele didactice din Capitală

Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt și „Gazeta literară" organizează joi 21 aprilie ora 19, în sala clubului din B-dul 6 Martie nr. 32 o consfătuire cu cadrele didactice din Capitală.

„Copiii din Hiroshima" — un film închinat vieții și luptei pentru pace

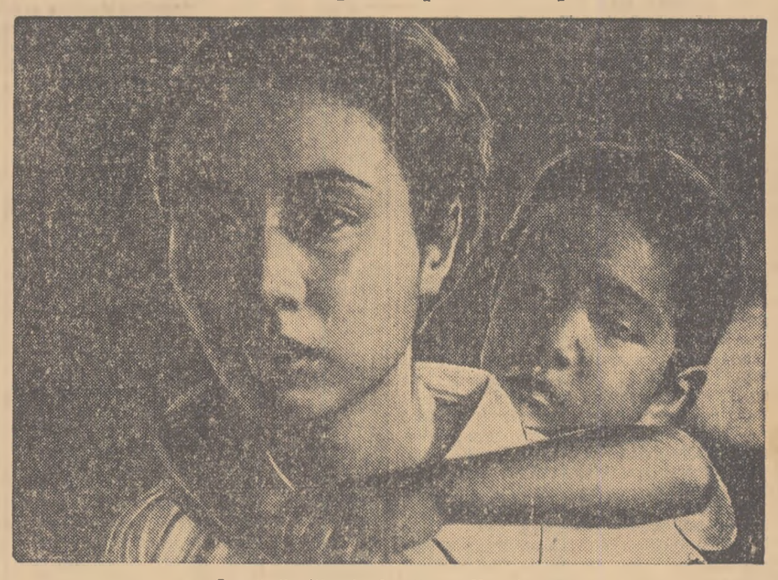

Scenă din filmul „Copiii din Hiroshima"

Filmul „Copiii din Hiroshima" este o operă artistică zguduitoare, un protest violent împotriva războiului atomic. Obiectivul cinematografic se deschide peste niște meleaguri la al căror nume întreaga omenire tresare înfiorată: Hiroshima. Aici a căzut prima bombă atomică, aici au murit doar în cîteva clipe 247.000 de oameni.

Filmele documentare, fotografiile reporterilor, desenele ne-au prezentat și în trecut imagini ale înfiorătoarei tragedii de la Hiroshima. De astă dată, tragedia ne este prezentată în imagini artistice, închegată în conflictul dramatic al unui film artistic.

Povestea este simplă dar zguduitoare. Este o filă din viața unei tinere învățătoare, Takao, una din supraviețuitoarele tragediei. După explozie, Takao și-a găsit adăpost pe o insulă vecină. După șase ani ea vine să revadă cenușa casei părintești, locurile dragi măcinate de urgia războiului, ruinele, mormintele. Pornește să-și recaute elevii pe care îi învăța cîndva să cînte, să rîdă, să se joace. Numai trei dintre acești copii mai sînt în viață... Și Takao îi vizitează pe rînd. O fetiță își termină ultimele zile de grea suferință — boala atomică. Un băiat închide ochii tatălui său, măcinat de aceeași boală. Cel de al treilea mai are putere să înfrunte greutățile — și poate va izbuti...

Filmul înoadă povestea unui bătrîn cerșetor orb, pe care Takao îl cunoscuse bine cînd era sănătos și voinic. Acum e singur, sărac, avînd ca singură bucurie a vieții un nepoțel, pe Taro. Asupra acestui copil orfan se va apleca dragostea tinerei învățătoare, care-l va lua pentru a-l ajuta să-și cucerească o viață mai bună.

Filmul îl emoționează profund pe spectator. De neuitat rămîn scenele care zugrăvesc momentul bombardamentului din 6 august 1945, ora 8 și 15 minute. Contrastul dintre scenele rupte din viață și amenințarea care planează în văzduh creează o mare tensiune dramatică. Urmează apoi explozia... Ne vor urmări multă vreme imaginile acestui barbar asasinat în masă. Deosebit de simplă și de zguduitoare este scena în care un om este înfățișat stînd cufundat în gînduri pe treptele de piatră ale unei clădiri. Suflul exploziei l-a spulberat. Omul a dispărut, dar urma sa profilată pe lespezile de piatră înfruntă anii ca o înfiorătoare amintire.

Fiecare scenă din film sună ca un strigăt adresat întregii omeniri: asta nu trebuie să se mai repete niciodată! O spun copiii care vor să crească, să învețe, o spun oamenii simpli care se străduiesc să readucă orașul la viață, o spun oamenii care mai poartă în trupurile lor stigmatul urmărilor bombardamentului atomic.

Emoționant este însuși istoricul filmului realizat din inițiativa și de către Sindicatul de învățămînt din Japonia. Nu puține au fost greutățile întîmpinate pentru realizarea lui: opoziția guvernului, sabotajul caselor de difuzare a filmului, cenzura ocupanților americani. Dar cei ce au făcut filmul au fost mînați de gîndul că poporul japonez, care a cunoscut primul urmările groaznice ale bombei atomice, are datoria de a avertiza și pe această cale lumea. Însuși scenariul filmului are la bază o serie de povestiri ale unor elevi din Hiroshima care au cunoscut acele clipe, povestiri publicate de profesorul japonez Osada într-o carte cu titlul „Copiii bombei atomice". Actorii profesioniști au venit să filmeze voluntar. O însemnată contribuție la realizarea filmului a adus tînăra artistă Nobuko Otowa, interpreta învățătoarei Takao, pe care a înfățișat-o cu mijloace cinematografice puternice, ca purtătoare a unui cald umanism, optimistă, însuflețită de dorința de a face totul pentru ca oamenii să nu mai cunoască niciodată ceea ce s-a întîmplat la Hiroshima. Peste 40.000 de persoane — învățători și profesori, elevi și studenți, activiști sindicali din învățămînt și-au dat contribuția la realizarea filmului. Sumele necesare au fost subscrise de 500.000 de învățători și profesori. Astfel s-au strîns o sută de milioane yeni, iar materialele și costumele necesare au fost adunate și donate de elevi. Mii de oameni din Hiroshima au muncit pentru realizarea filmului sub conducerea regizorului Shindo.

Este semnificativ faptul că tocmai profesorii și învățătorii japonezi și-au luat această sarcină. Ei doresc ca elevii lor să nu mai cunoască ceea ce au cunoscut „copiii bombei atomice", ca ei să poată crește și învăța, să se poată juca și rîde.

„Copiii din Hiroshima" este un film care chiamă la o acțiune tot mai puternică pentru pace. Filmul dezvăluie odată mai mult monstruoasele uneltiri ale acelor ce ar vrea ca în fiecare țară să existe orașe în care copiii să sufere la fel ca cei din Hiroshima.

Document rupt din viață, filmul „Copiii din Hiroshima" este o chemare la lupta pentru pace, pentru ca să nu mai existe copii arși de flăcări sau cu trupul vlăguit, oameni schilozi și suferinzi. Învățătorii și profesorii japonezi și-au trimis prin acest film mesajul lor adresat oamenilor din lumea întreagă. Educatorilor, filmul le vorbește cu tărie despre datoria de a crește copiii în spiritul dragostei de viață și de pace, al luptei neînfricate împotriva uneltitorilor la război.

Al. POPOVICI

Tinerii artiști amatori

Un grup de 70 de pionieri și pioniere din comuna Recaș, regiunea Timișoara, a dat de curînd un spectacol în fața elevilor și a oamenilor muncii din Jimbolia. A fost prezentată o piesă de teatru precum și un program alcătuit din dansuri populare și recitări.

Tinerii artiști amatori au prezentat apoi același spectacol și în satul Cărpiniș. Aici a avut loc și o întîlnire între pionierii din Recaș și elevii și pionierii din Cărpiniș. Întîlnirea a prilejuit legarea unei strînse prietenii între tinerii artiști și colegii lor.

Foileton

Cheia președintelui

În luna octombrie a anului trecut am fost numit director la școala elementară din Boghicea, raionul Roman. Zis și făcut. Mi-am luat bagajele, mi-am luat nevasta și iată-mă într-o noapte de octombrie ciocănind la ușa școlii. Mi-a deschis ușa un om somnoros, despre care am aflat apoi că este președintele sfatului popular. Foarte amabil, mi-a făcut semn spre o cameră unde am înțeles că urma să ne adăpostim, soția mea și cu mine; apoi a căscat și s-a dus să-și vadă mai departe de somnul lui. Încăperea în care am dormit peste noapte era o sală de clasă.

A doua zi președintele ne-a făgăduit că se va muta și ne va pune la dispoziție camera ce ni se cuvine și pe care o ocupa el acum. Foarte înțelegător, ne-a explicat că nu este de prestigiul nostru să locuim într-o cameră de clasă și ne-a propus să ne mutăm în cancelarie, deoarece pentru profesori e făcută cancelaria. Ne-am luat frumusel catrafusele, ne-am mutat din clasă în cancelarie și am așteptat ca tov. președinte să ne elibereze camera. Și am tot așteptat... Am așteptat toamna, am așteptat iarna. La un moment dat ne-am cam pierdut răbdarea — dar ce era să facem? Nu astepta și tov. președinte?... Dar într-o bună zi, iată că s-a mutat! S-a mutat în camera pe care trebuia s-o ocupe directoarea grădiniței de copii... Cum se vede, avea omul slăbiciune pentru locuințele cadrelor didactice...

În sfîrșit, el s-a mutat, noi am respirat ușurați și... am rămas în cancelarie. Pentru că, să vedeți dumneavoastră, președintele, om grijuliu, după ce a plecat din cameră, a încuiat-o! Îi mai rămăseseră acolo cîteva lucruri și nu putea îngădui să dea buzna oricine peste lucrușoarele președintelui. Ce vrei, lucruri muncite... L-am rugat noi cît l-am rugat, dar pînă la urmă s-a supărat președintele:

— Ce mai vreți, frați-lor? Ce mai vreți? V-am făgăduit să mă mut? M-am mutat!...

— Bine, dar cheia? am stăruit noi...

— Ei, nici așa să n-o luăm, a răspuns el. Vă întinde omul un deget și voi vreți să-i luați toată mîna!

Dinsul a plecat și camera a rămas încuiată. Dar vezi că din pricina acestei camere intrarea în cancelarie nu se mai poate face decît prin sala de clasă. Așa că, prin grija și prin cheia președintelui, sala de clasă a ajuns un soi de sală de trecere. Cine are treabă în cancelarie, dacă nu poate pătrunde prin fereastră, e nevoit să treacă prin clasă, tulburînd cursurile. Netulburat din toată povestea asta a rămas numai președintele.

Se pare, însă, că toată această întîmplare locativă l-a făcut pe tov. președinte extrem de nervos. Și pe drept cuvînt, săracul: toată lumea l-a bătut la cap să predea cheia: și eu și nevastă-mea și secretarul sfatului!... Se poate să nu te enervezi după atîta pisălogeală? Mai cu seamă că-l pisa și directoarea grădiniței să-i dea cheia. Vezi că și ei îi ținea o cameră încuiată!... Așa că, într-o bună zi, a venit la școală și, zărind-o pe soția mea, învățătoare și ea, și-a amintit că și dînsa este una dintre acele persoane care solicită cheia. S-a apropiat respectuos de ea, și i-a dat. I-a dat unde a nimerit! În cap, pe obraz, după ceafă, pe spinare — mă rog, ca omul nervos...

Acum nu ne mai punem problema camerei, pentru că nevastă-mea își pune comprese... Nu-i mai cerem încănerea, nu-i mai cerem nimic...

Dar poate s-o găsi cineva să-i ceară socoteală...

GHERASE EMIL
director al școlii elementare din comuna Boghicea

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.